

DOMOLJUB

Izhaja vsak četrtek. Cena mu je 3 K na leto. (Za Nemčijo 3 K 60 v, za Ameriko in druge tuje države 4 K 60 v.) — Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice št. 2. Naročnina, reklamacije in inserati pa: Upravištvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice št. 2.

**SLOVENSKEMU LJUDSTVU
V PODUK IN ZABAVO.** ❧

Inserati se sprejemajo po sledečih cenah: Enostopna pettivrsta (šestina „Domoljubove“ širine 34 mm) stane za enkrat 30 v. Pri večkratnem objavljenju primeren popust po dogovoru. — Posamezne številke se prodajajo po 10 v. Čekovni promet poštno-hranilničnega urada št. 824.797.

Štev. 7.

V Ljubljani, dne 15. februarja 1906.

Leto XIX.

Kmetova izobrazba.

Človek dela s pametjo. Moč nič ne pomaga, če ni pameti. To velja za vsakega, tudi za kmeta. Čim več vé, čim bolj je izurjen njegov um, tem lažje gospodari. Nevednost je najdražja reč na svetu. Za nobeno reč pa ni denar tako dobro obrnjen kot za poduk in izobrazbo.

Slaba je v tem oziru za slovenskega kmeta. Manjka mu priložnosti za svojo izobrazbo. Če se kdo sklicuje na to, da imamo par kmetijskih šol, eno na Kranjskem, eno na Grmu, kar naravnost povemo, da te šole več stanejo nego hasnejo. Če se kdo sklicuje na raznovrstne knjige, ki so že spisane v našem jeziku o kmetijstvu, na časopise in knjižnice, mu bodi rečeno, da vse to nikakor še ne dosega svojega namena. Žalibog večina takih spisov leži po kotih neprebrana.

Danes hočemo opozoriti na dva glavna pogoja, ki brez njih ne pridemo do potrebne kmečke izobrazbe. O posamnih stvareh bomo pa pisali kasneje še večkrat. Zelo bi nas veselilo, ko bi se v tem oziru oglasili naši bravci in nam pisali svoje misli in izkušnje. Zdaj pa k stvari:

1) Silno se motijo tisti, kateri mislijo, da zadostuje za kmetov napredek samo strokovna izobrazba, da je dovolj, če pozna vse napredne nauke v kmetijstvu, če ve, kako se najbolje obdeluje zemlja, goji živina, skrbi za gozd. To je dobro in potrebno, toda to nikakor še ni vse. Našemu kmetu je treba več splošne izobrazbe; te mu manjka, zato se pa tudi strokovna nima kam nasloniti. Ljudske šole so slabe, da Bog pomagaj. Poglavitni dokaz za to slabost je ta, da šolarji in šolarice ne odneso iz naših ljudskih šol nobenega veselja do učenja, do bukev. Ravno nasprotno; naše šole jim takorekoč to veselje zamore. Vemo, da bodo planili pokoncu naši učitelji, češ, da jih napadamo. Naj jim bo povedano, da resnica mora na dan, če tudi zbode. Kmeta šola preveč stane, da bi smel povedati, kakšna je. Kdo je vzrok, ne bomo govorili; reči pa moramo, da samo učitelji ne. Dober učitelj more pač slab učni red popraviti in simpatija se res dobi kaka dobra izjema.

2) Poleg splošne izobrazbe ali pravzaprav ž njo skupaj je treba kmetu političkega znanja in političke zavednosti. Te libe-

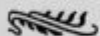
ralci ne marajo. Oni so radi vpili in še vpijejo: Kmetijskih šol je treba in podpor, kmetijskih podružnic in strokovnih knjig. Vse to je lepo, toda liberalci tako vpijejo zato, ker bi radi, da bi kmet ne dobil političke zavednosti. Saj vidimo, kako je po deželi: Liberalni krčmar ali štacunar se vtakne silno rad v kmetijske družbe podružnico, da jo dobi pod svojo komando; potem se pa obnaša, kakor bi vse, kar dobe udje, on naredil; in s tem si hoče ohraniti vpliv pri občinskih in drugih volitvah. Ne bodimo slepi: Naš kmet se mora zavedati, da na Kranjskem po vsi pravici vlada v deželi spada v njegove roke in na jasnem mora biti, da po splošni in enaki volivni pravici kmetu pripada v celi državi vodstvo. Te vzgoje, te zavesti, te izobrazbe je treba. Zato pa mora spoznati vse ničvredno liberalno čenčanje in hinavstvo.

Kmet mora natančno vedeti, kako je zvezano njegovo gospodarstvo s politiko. Kaj mu pomaga najbolje urejeno gospodarstvo, če so pa državne meje na stežaj odprte, da mu s tujih krajev doma uničujejo ceno njegovim pridelkom? Kaj mu pomagajo vzorni hlevi in umetna

gnojila, če ne more vsled slabe državne politike spraviti dostojno v denar svojih pridelkov? Kaj mu pomaga, če gospodari po najnovejših bukvicah, če mu pa vojaško breme podira njegove sinove in trga delavske moči od njega? Ena nesrečna in brezpametna vojska mu more podreti, kar si je s trudom pridobil leta in leta.

Denar je za kmeta najdražji; on plačuje razmerno največje obresti. Tu vmes je treba poseči z dobrimi zakoni v kmetovo korist. Železnice, prometna sredstva sploh se morajo ozirati pred vsem na kmeta. Tega pa ne more doseči z umnim gospodarstvom, marveč samo z umno politiko. Zavednosti, pa vajete v roke — pa pojde! Davčna bremena je treba prav razdeliti. Zakaj plačuje kmet od posestva, ki mu slabo izplačuje njegovo delo? Če je zadolžen, je slabši kot dninar. Za obresti se poti in za davke. Delavec spravi to, kar zasluži sam; kmet pa malo zasluži in še to gre drugim v žep.

Da, res je treba neodvisnih kmetov, neodvisne, zavedne kmečke stranke, toda ta mora biti najprej neodvisna od tistih liberalcev, ki bi radi, da bi jim kmet še dalje delal tlako in volil tako, da bi oni še vedno komandirali po deželi in državi. Splošno izobraženi, politiško zavedni kmetje jih bodo nagnali z mokrimi cunjami tja, kamor spadajo.

Političen pregled.

Političen položaj.

V državnem zboru se je minuli teden razpravljalo o zakonu za zavarovanje zasebnih uradnikov. Nato se je začelo razpravljati o vojaških novincih in danes v četrtek je vlada predložila zbornici svoj načrt o volivni preosnovi. Cesar je vladni zakonski načrt o volivni preosnovi odobril in je nekemu poslancu dejal, da mora biti volivna preosnova izvedena na vsak način, ker je neobhodno potrebna. Novi državni zbor bode po vladarjevem mnenju že izvoljen po načelih splošne volivne pravice. Med razpravo o volivni preosnovi pa bo morala zbornica rešiti predloge o obrtni preosnovi in o zvišanju pokojnin državnim uradnikom.

Zakon za zavarovanje zasebnih nastavljenecv sprejet!

Državni zbor je v svoji seji dne 7. febr. v tretjem branju sprejel zakon o zavarovanju zasebnih uslužbencev po predlogih

odseka, v katerem je bil od slovenskih državnoborskih poslancev član „Slovanske zveze“ dr. Zitnik. Tako je saj deloma izvršeno ono, za kar so se zasebni uslužbenci borili leta in leta. Gotovo je, da bo prihodnji parlament izvoljen po splošni in enaki volivni pravici le še izboljšal zakon zasebnim nastavljenecem. Po novem zakonu se morajo zavarovati vsi zasebni uradniki, ki so dopolnili 18. leto starosti in ako niso prekorčili 55. leto, ko stopi zakon v veljavo. Nadaljni pogoj je, da ima taka oseba pri enem in istem gospodarju najmanj 600 K letne plače. Občinski tajniki in organisti sicer niso imenoma naštet, toda po mnenju odseka spadajo ti pod zakon, ako imajo kot občinski tajniki ali organisti saj 600 kron letne plače.

Italijanski poslanci za Trst.

Laški poslanci so bili v državni zbornici take neprevidni, da so stavili zadnje dni na notranjega ministra interpelacijo, zakaj, da je vzela vlada tržaškemu mestnemu magistratu posle prenešenega delokroga, o čemer smo že zadnjič poročali. No pa so jo pošteno izkupili; kajti minister Blant — Rajt ni bil v zadregi in je povedal Italijanom naravnost, kakšno lahonsko in veleizdajsko zalego je vzgojil samostojni magistrat tržaški na avstrijske stroške. Povedal jim je, da je bilo v teku zadnjih let opaziti, da se tržaški magistratni uradniki nasproti državi sovražno obnašajo in da vlada po mestnih uradih duh, od katerega se ne more pričakovati varnost državnih koristi. Navedel jim je mnogo dokazanih slučajev, ki so podprli njegove trditve. Tako so dobili laški poslanci pod nos močan tobak in se zato motili ministra ves čas z medkljici, kar je pa le pokazalo, kako neljubo jim je tako odkritje. Udarec, katerega je zadala vlada tržaškim Lahom je bil hud — toda zaslužen.

Glasovi o volivni preosnovi.

Ko so rešili v državni zbornici predlogo o vojaških novincih, je predložila vlada v četrtek 15. februarja zakonski načrt o volivni preosnovi. Zakonski načrt o volivni preosnovi je zasnovan po načelih enake in direktne volivne pravice za vse kronovine. Voliti bodo imeli pravico vsi polnoletni moški državljani, ki stanujejo eno leto v določnem kraju in volili bodo tudi oni, ki ne znajo brati. Govori se, da je število poslancev določeno na 450. Nemci bodo imeli 205 poslancev. Na Češkem bo 48 nemških in 70 čeških poslancev. Število poslancev na Nižje Avstrijskem se zviša od 45 na 48 poslancev. Na Dunaju bodo imeli 28 poslancev.

»Slovanska zveza« in volivna preosnova.

„Slovanska zveza“ se je takoj, ko je vlada izprožila vprašanje volivne preosnove, začela pečati z vprašanji, ki so s to preosnovo v zvezi. — „Slovanska zveza“ se je pod vplivom odličnega njenega voditelja postavila stališče, da nobena onih dežel, kojih bivajo Slovenci, ali Hrvati, ne sme po preosnovi dobiti manj poslancev, nege jih imajo dosedaj. Zahtevajo torej, da dobi Kranjska 11, Štajerska 27, Koroška 10, Goriška 5, Dalmacija pa 11 poslancev. Glede razdelitve poslancev na posamezne navednosti je „Slovanska Zveza“ sklenila zahtevati na Štajerskem 8, na Koroškem 2, na Goriškem 3, v Trstu 1, v Istri 3 slovanska poslanska mesta, med tem ko ni bilo od vsega početka niti dvoma da spada vseh 11 kranjskih poslaniških mest v slovensko pešestno stanje. Z ozirom na te sklepe so začeli z vlado pogajanja, ki pa dosedaj še niso pokazala uspehov, ker se vlada ne mara zameriti Nemcem, če bi ugodila Jugoslovanom. Toda slovenski poslanci so storili svojo dolžnost v tako polni meri, da se jim ne more prav nič očitati.

Avstrijska pomorska sila.

Zadnji čas se je začelo zanimanje za vprašanje, kaj bo, če izbruhne vojska med Avstrijo in Italijo. Da je naše brodogradne zadostno, o tem ni nobenega dvoma: zatrjuje se pa tudi, da naše obrežne utrdbe niso dovolj razsežne, da bi zabranile italijanski vojski izkrčevanje ob dalmatinski in istrski obali. Jako verjetno je namreč, da se naša vojska na kopnem ne bo mogla vse postaviti nasproti Italijanom, ker se bomo morali zavarovati tudi proti Črni gori in Srbiji. Zato bi nam bile italijanske čete, ki bi se skozi Črno goro splazile nam za hrbet, jako neprijetne; tudi ob istrskem obrežju bi Italijani lahko delali, ker je vse obrežje, zlasti pa Trst, dočela nezavarovano. Ako bi bilo avstrijsko brodogradništvo v Pulju obkoljeno, poraženo ali pa kakorkoli vezano, bi bil ves tržaški zaliv v rokah sovražnikov. Neobhodno potrebno je, da se Trst zavaruje z utrdbami na umetnih otokih, ti pa se morajo ščititi proti morju z velikim lomilcem valov. Če pomislimo konečno, da obstoji med Italijo in Črno goro vojaški dogovor naperjen proti Avstriji in dalje, da je baje Črna gora sklenila zadnji čas dogovor s Srbijo, potem da prav zares lahko v kratkem ta stvar avstrijskim vojaškim krogom mnogo misliti, zlasti ker sedanje avstrijsko brodogradništvo nikakor ni kos italijanskemu, ki se zadnji čas silno hitro pomnožuje.

Srbsko-avstrijska trgovinska vojska.

Carinski spor med Srbijo in Avstrijo še ni poravnán, ker se nova pogajanja med obema vladama še niti pričela niso. Iz Beograda poročajo, da je dunajska vlada voljna pričeti s Srbijo pogajanja, ako odstopi dosedanje ministrstvo. Z Dunaja pa poročajo, da so oni že poklicali srbskega poslanika v ministrstvo za zunanje stvari, da prične pogajanja o zopetni spravi med obema državama. Srbija gospodarskega boja z Avstrijo ne bo mogla do konca bojevati če pomislimo le na številke, ki jasno govore o velikanskem izvozu rogate živine iz Srbije v Avstrijo. Iz teh števil vidimo, da je Avstrija odslej skoro edini veliki odjemalec Srbije. Če traja ta boj dalje, mora biti Srbija silno oškodovana. Avstrijski živinorejci se pa veše, ker poskeči vsled tega čeva domači živini.

Ogrske zmede.

Tri leta se že vlečejo ogrske zmede. Mažari zahtevajo samostojnost ogrske države, posebno mažarsko armado, skratka osebno zvezo, ki bi bila v popolnem protislovju z pogodbo iz leta 1867. Vladar se je dolgo protivil tem zahtevam in vedno klical ogrske veljake k pogajanju na Dunaj. Vladar je odnehal do skrajnosti, kar pa je le pogum dajale mažarskim renasitnežem. Ker se s takimi predpravicami še niso zadovoljili, so se razbila dosedaj še vsa pogajanja. Zadnje tako pogajanje med vladarjem in grofom Andrasijem je bilo minule dni, ki se je pa tudi razbilo. Vladar je odklonil zahteve združenih ogrskih strank, in poklical zopet Febrvarijski ne Dunaj. Uradno glasilo neodvisne stranke izjavlja, da o miru ni več govora. Bližnja prihodnost pokaže, kako se razvijejo dogodki na Ogrskem.

Novo italijansko ministrstvo.

Italijanski kralj je minule dni odobril odstop dosedanjega ministrstva in naročil Soninu, da sestavi novo vlado. Slednji je spletkaril že pet let proti vsaki vladi, ker ni hotel sam postati ministrski predsednik. Ta želja se mu je sedaj izpolnila. Njegov oče je bil jud, mati pa protestantska Angležinja. Novi ministrski predsednik je torej protestant — nekaj čudnega za Italijo. Petlanec je že od leta 1880. Hvalijo njegove finančne sposobnosti. O novem italijanskem ministrskem predsedniku pravijo, da je smrtni sovražnik katoliške cerkve, kakor je bil njegov učitelj stari lisjak Krišpi. Kot protestantu mu ne bo težko, da izpolni želje socialistov, teh velikih hinavcev, ki jim služi zboljšanje delavskih razmer le za krinko v boju proti katoličanstvu. Kar se tiče razmer do inozemstva, je Sonino že od

nekdaj prijatelj trozveze. Še kot mlad mož je vedno nastopal za zvezo z Avstrijo. Želi le, da se Italija zveže tudi z Angležko.

Verska vojska na Francoskem.

Vsa Francoska je v velikanskem razburjenju. To niso le navadne demonstracije, o kakršnih se bere dandanes vsak dan, vtisk, ki ga napravi pogled na Francosko, je mnogo globlji, nego bi se dalo soditi po zunanosti. To je revolucija vesti, ki bo zapustila trajne in neizbrisljive sledove v francoski narodni duši. Katoličani zopet niso edini v nastopu. Škofje hočejo, da se povsod le ugovarja proti krivici vlade, ki sega z bogoskrunsko roko na cerkve, ki so jih katoličani sezidali s svojimi lastnimi žrtvami za bogoslužje, ne pa zato, da bi jih vlada vzela in za denar prodajala v druge namene. Ljudstvo pa, ki je mirno pustilo, da so se sklepale bogoskrunske postave se čuti užaljeno sedaj, ko vidi, da začenjajo te postave tudi z vso surovostjo izvrševati. Ločitev cerkve od države je bila le prazna beseda, podobno kakor „vera je privatna stvar“. A zdaj, ko vidi ljudstvo bogoskrunske posledice, je razkačeno in izkuša preprečiti izvršitev postave, katere krivičnost vidi zdaj jasno pred sabo.

Boj za cerkve in cerkveno premoženje.

Dolgo časa so spali francoski katoličani, in niti zakon o ločitvi cerkve od države jih ni prebudil iz globekega spanja. Šele vladna zapoved, da morajo vladni komisarji zapisati vse cerkveno premoženje in da morajo vložiti tudi v tabernakeljne, je zdramila katoličane. Ogorčeni so postali tudi taki, ki jim je sicer cerkev deveta briga. Uradniki, ki so imeli nalogo zapisati cerkveno premoženje, so imeli različne uspehe. Kjer so se obnašali dostojno, je bilo mirno. A ne tako v krajih, kjer se delali zapisnike cerkvenega premoženja besni so vražniki katoličanov. Tam je vzbruhnila dolgo zadržana ljudska nevolja. Vihar je bil v Kvinperju, Brestu in po več drugih krajih. A najhujše so bili užaljeni katoličani v Parizu. Prvotno so mislili katoličani nastopiti dostojno in so mislili le ugovarjati. Toda, ko je pa nek zagrizen nasprotnik katoličanstva kot komisar hotel iti pokrit v cerkev sv. Klotilde, mu je nekdo strgal klebuk z glave, vsled česar je prišlo v cerkvi do boja med verniki in policije. Gasilci so splezali na cerkveno streho in brizgali vodo na katoličane. Na Svednice je pa bilo napovedano zapisovanje v pariški cerkvi svetega Petra. Velika množica se je zbrala, da prepreči morebitno onečaščenje. Na pariškem vseučilišču se je ustanovila zveza dijakov za brambo cerkva.

V Rusiji

je že izdela zakon, ki daje judem več političnih in drugih pravic. S tem pa judje še niso enakepravni z drugimi državljani. Revolucijske gibanje ugaša od dne do dne. Le v letskih pokrajinah se je revolucija iznova pričela v vsej svoji grozoti, zato so poslali tje generala Orlova s svojimi četami. V Rigi se je v neki tkalnici užgal smodnik. — Ruska vlada je sklenila organizirati v vseh mestih javne shode, na katerih se bo narodu raztolmačil carjev razglas z dne 30. oktobra in pospešiti objavo volivnih imenikov. Na Kavkazu so v nekem okraju Tartari napadli neko armensko vas ter umorili 200 otrok.

LISTEK.

Pozno a ne prepozno.

Poljski pisal Wladislaw Strowski. Poslovenil F.

I.

Naš oče Valentin je imel precej veliko in lepo posestvo. Držal se je trdno starih navad in običajev. Oral je v lepem in grdem vremenu, če je bil čas setve. Delal je ozke kraje pri oranju, sadil med krompir zelje in fižol in te tako gosto, da je bilo vse na kupu in je rastlina dušila rastlino. Krave je imel majhne, slabe pasme in v zaduhlem hlevu so stale tik konjev. Kadar je šel oče v nedeljo popoldan male pogledat po polju in je videl kako na sosedovih njivah bujno raste žito, kako globoko se klanja pšenične klasje na pravilno obdelanih in skrbno pognojjenih njivah, tedaj je pogledal v nasprotno stran ali pa v tla. In če se je slučajno sešel s sosedom, ki je hvalil razna nova semena ali nauke, kako se mora umno gospodariti, ki jih je bral v gospodarskih časnikih in knjigah, mu je oče odgovoril: „Moj ded in moj oče se nista brigala za take novotarije, tudi jaz se držim starih šeg in navad, in — hvala Bogu — dozdej mi še ni manjkalo kruha.“

Daljšega razgovora ni maral in je rajši odšel preč.

A dasiravno je bil oče zelo starokopiten in se ni briga za napredek na gospodarskem polju, vendar moram priznati, da se nam ni slabo godilo. Posestvo je bilo dobro in rodovitno; zorali in posejali smo vedno o pravem času, ker je bil oče zelo priden in skrben. Pridelali smo vsako leto toliko, da nam ni bilo nikoli treba stradati. Tudi marsikak mernik žita smo prodali, da je bilo za davek in za druge nujne potrebnosti.

Bili smo pri očetu trije otroci. Najstarejši, Anton, je bil krepak in vesel dečko, ljubljeneč svojega očeta. Pomagal mu je že

precej pri gospodarstvu in oskrbeval posebno konje, ki jih je oče vedno imel po dva ali po tri. Ob nedeljah, ko je imel več časa, jih je gнал Tone na pašo.

Če pa je bila v gostilni sredi vasi godba, kar se je čisto primerilo, je pustil konje na travniku in šel plesat v gostilno in prišel večkrat pozno ponoči domov. Oče je vedel vse to, a mu ni nikoli rekel žal besede. Dostikrat je moral iti sam po konje, da jih je pегнал domov.

Mlajša od Antona je bila sestra Marica, skromna, tiha in pridna deklica. Po materini smrti je bila ona gospodinja in dasi še mlada, je znala take izborni skrbeti za red v domači hiši, tako okusno kuhati in varčne gospodinjit, da bi bila lahko mnogim starim gospodinjam v zgled.

Najmlajši sem bil jaz, ki vam pripovedujem to povest.

Ko sem nekoliko odrasel, sem moral pasti krave. Očeta sem ljubil pa se ga tudi zelo bal, in vesel sem bil, če ga ni bilo doma, ker sem bil potem bolj prost in brez skrbi. Marico sem imel zelo rad. Nadomestovala mi je res skrbno in ljubeznivo mater. Poskrbela je vedno, da sem bil čisto umit, in počesan, da sem imel belo srajco in lepo postlano posteljo. Ko sem gнал na pašo, mi je vedno stisnila v žep kos kruha, da bi ne bil lačen. Zvečer je vsakokrat molila z menoj večerne molitve in me pokropila z blagoslovljeno vodo, predno je šla spat. Zato je umevno, da sem je imel rad in ji pomagal v kuhinji ali podrugod, kjer sem le mogel.

Šele tedaj v našem kraju še nismo imeli. Zanje se tudi ni nobeden briga. Moj oče sploh ni bil prijatelj knjig. Spominjam se še, da je prišel neko nedeljo popoldne k nam tujec, ki je imel oprtan precej velik koš na hrbtu. Postavil ga je k peči na klop in začel jemati iz njega razne podobe in knjige in vabil očeta naj kaj kupijo. Marica je z velikim zanimanjem pogledovala na knjige in videlo se ji je na obrazu, da bi silno rada katero kupila. Tudi jaz bi se ne bil branil kake podebe, toda oče je kratko zavrnil prodajavca:

„To je za gospodo, ki nima drugega dela, za kmeta je najboljši knjigar motika in sekira.“

Prodajavec je pomilovalno pogledal očeta, se nasmehnil in dejal: „Kmet ni gospod, oba sta vstvarjena po božji podobi in oba obstojita iz duše in iz telesa. — Zato potrebujeta oba ne same hrane za telo tudi za dušo, in kmet morda še bolj kot gospoda.“

Nato je spravil svoje stvari in odšel.

S sosedi je oče malo obdeval. Cel teden je bil pri delu na polju in travnikih, v nedeljo pa smo šli skupno k sv. maši in k

krščanskemu nauku. Po nauku pa je šel oče v gostilno, in pri pijači z vidnim veseljem opazoval Antona, ki je znal med vsemi tovariši najbolj plesati.

Gospod župnik je gorko opominjal ljudi s prižnice, naj ne popivaje po gostilnah ob nedeljah in praznikih. Opozarjal jih je, da so nedelje in prazniki Gospodovi dnevi, ob katerih moramo dajati Bogu dolžno čast in hvalo.

Mnogo jih je ubogalo saj veliko, da med mašo nise popivali. A popoldan po krščanskem nauku je bila krčma vedno polna pivcev in pijancev. Tudi Anton in oče se nista zmenila za župnikove opomine in bila sta stalno vsako nedeljo v gostilni. Oče je prišel zvečer domov, Anton pa čisto pozno v noč. Pogosto je predsedel krščanski nauk in mašo v gostilni.

Ko je gospod župnik videl, da so njegovi nauki bob ob steno, je poklical neko nedeljo očeta k sebi, in ga ostro pokaral, zakaj ne prepove sinu popivati po krčmah temveč mu še sam slab zgled daje k temu. Oče je hladno odgovoril:

„Dobri se v krčmi ne spridi in hudobni se v cerkvi ne pobejša.“

II.

Blizu nas je stanovala v majhni koči vdova Liza s svojim sinom Janezom in s sirote Katarino, ki jo je vzela po smrti njenih starišev k sebi. Razen koče, dveh njivic in malega vrta ni imela družeda premoženja. Zivilo se je pošteno z delom pridnih rok in shajalo še zadosti dobro. Liza je delala večinoma doma, znala je tudi nekoliko šivati, Janezek in Katarina pa sta hodila pomagat pri poljskem delu kamor so ju poklicali. Ker sta bila marljiva in vestna, so se ob času žetve in setve gospodarji po vasi kar pulili zapju, ker je bilo težko dobiti delavcev. Tako jima ni manjkalo dela in kruha tudi ne.

Lizina koča je bila majhna a zelo lična. Bila je znotraj in zunaj belo pobeljena in na oknih je bilo polno cvetlic v lončkih. Na vrtu je bila nasejana po gredah solata, deloma razna druga koristna zelenjad, v kotu pa je bil majhen čebelnjak s štirimi panji čebel. Vse je bilo tako mično in snažno, da je človek, ki je prišel mimo, nehote obstal in z veseljem opazoval lepi red in snago krog koče in na vrtu.

Lizi je umrl pred desetimi leti mož, ki je bil gozdar. Po njegovi smrti je ona s podvejeno pridnostjo in skrbnostjo vzgojevala svojega edinega sina v strahu božjem in v lepem čednostnem življenju. Ker je v mladosti služila v mestu, in se tam naučila tudi brati in pisati, je bila tudi v tem svojemu Janku učiteljica. Dasi ji je šlo pogosto trdo za denar, vendar je rada pogrešila kako de-

setico, ki jo je izdala za potrebne in koristne knjige. Ob nedeljah popoldne in ob zimskih večerih je ali sama ali pa Janko glasno bral iz raznih poučnih knjig in pogosto so se potem pogovarjali o raznih stvareh in dogodbah, ki so jih brali.

Bog je blagoslovih pošteno delo. Vse jim je šlo po sreči in bede skoraj niso poznali.

Janko je bil iste starosti z našim Antonom, a ne tako lepo zrasel in vitek. Jaz sem se ga vedno malo bal, ker je bil kaj čudne postave. Bil je suh in bledega obraza, ki je bil posut semintja z rujavimi pikami. Oči je imel sive, zamišljene, usta tako ozka, da sem vedno mislil, da niti jesti ne more z njimi. Zdel se mi je učen, tako da bi ga jaz gotovo ne razumel, če bi mi kaj povedal.

Janko ni hodil v krčme in tudi v družino ni velike zahajal. Ob nedeljah in praznikih popoldne sem ga čisto videl sedeti na vrtu s knjigo v roki. Če je bilo pa slabo vreme, je bil v sobi in po navadi kaj pisal.

Naš Anton ni maral za Janko. Živela sta tudi tako, kot bi se ne poznala. Doma se nista obiskovala, v krčmi se pa tudi nista mogla sniti, ker tja kot rečeno Janko ni zahajal.

Sirota Katarina je bila dve leti mlajša od naše Marice in povse prikupljiva deklica. Z veselimi črnimi očmi, rdečimi ustmi in dolgimi temnimi lasmi je bila podobna svetli jagodi, ki skromno in tiho raste med zelenimi grmovjem.

Zapazil sem kmalu, da je našemu Antonu všeč, a kot sin premožnega kmeta, ni nikoli spregovoril besede ž njo, ubogo siroto.

Oče se tudi ni veliko briga za prebivalce v bližnji koči. Cvetlice na oknih, bele stene, gredice na vrtu, knjige v hiši — vse se je njemu zdelo odveč, da skoraj neumam. Četudi je vedel da sta Katarina in Janko dobra za delo, ju je le zelo redkokrat navedel za kako delo. Samo Marica je imela vdovo Lizo rada in tudi s Katarino ste bili pravi dobri prijatelji.

Kadar je v nedeljo popoldne odšel od v krčmo ali na polje, je smuknila Marica k Katarini, da bi se malo pogovorile, saj tako sem mislil jaz. Kmalu pa sem se prepričal, da ni hodila tja same radi pogovora in zabave.

Veliko nedelje popoldne sta šla oče in Anton v krčmo, Marica pa h Katarini. Meni je dala velik kos kolača in mi naročila naj se ne ganem iz hiše, dokler ona ne pride domov.

Usedel sem se k oknu in natepal kolač. Ko ga je pa zmanjkalo, mi je postalo dolg čas in čutil sem, da je zunaj veliko lepše kot v hiši. Splazil sem se torej k vratem in sedel na prag. Gledal sem proti Lizini koči, če bi morda kje videl Marico. In

res — prišle ste s Katarine na vrt in se usedle na klop pod veliko kruško. Za njima je prišel tudi Janke in prinesel seboj več knjig.

Polastila se me je velika radovednost, kaj neki delajo tam, bržkotne ogledujejo lepe slike po knjigah.

Zaprl sem hišo in se začel po tihem pomikati proti Lizini koči. Pri vrtnem plotu sem obstal in poslušal. Malo je manjkalo da se nisem na glas začudil, ko sem slišal da Marica glasno bere iz neke knjige. Ko je prenehala, ji je Janko nekaj razlagal. Nato je čitala Katarina in na zanje Janko sam.

Aha, mislil sem si, Marica se hodi sem-kaj učiti brati in pisati, pa mi ni o tem črhnila niti besedice. Čakaj me!

Splazil sem se zopet proti domu. Med potjo sem slučajno našel zmečkan tiskan papir. Spravil sem ga v žep kot kaj prav dragocenega.

Čez nekaj časa je prišla Marica in se začela urno sukati po kuhinji in pripravljati večerje. Šel sem k njej, ji pokazal oni papir in dejal: „Marica, preberi mi tole!“

Nad temi besedami se je silno zavzela. Prestrašila se je in me začudena vprašala: „Olikeš veš, da znam brati? Gotovo si nas zalezal in poslušal, ko smo brali danes popoldne na vrtu. Ali ne veš da moraš ubogati, če ti rečemo da bodi doma? In ali ne veš, da je grdo na skrivnem prisluškovati?“

Ko sem videl, da je Marica jezna, mi je bilo zelo žal in šlo mi je skoraj na jok. Povedal sem ji, da bi bil rad gledal podobe v oni knjigi, ki se jo imeli pred seboj in da sem potem nehote slišal, ko je ona na glas brala.

Marica je verjela in mi naročila naj tega nikomur ne pravim.

V meni pa se je vzbudila vroča želja, da bi tudi jaz znal čitati in pisati kot zna Marica. Začel sem jo prositi naj me ona začne poučevati. Dolgo se ni hotela dati omeščati, slednjič, ko je videla da ne odneham, je dejala:

Počakaj še en teden, če boš danes teden imel še take veselje do čitanja, te bom pa začela poučevati.

Silno težko sem pričakoval nedelje. Teden se mi je zdel dolg kot huda letina. V začetku sem neprestano štel dneve, proti koncu že ure. Ko je slednjič napočil zaželeni dan, nisem mogel v cerkvi kar nič zbrano moliti. Gledal sem skoraj malo nevoščljivo po onih, ki so brali iz molitvenih knjižic in trdno sem sklenil, da hočem to tudi jaz enkrat doseči.

Ko sva ostala popoldan z Marico sama doma, je šla k Katarini po abecednik in začela se je šola.

S početka je šlo silno težko. A napel sem vse moči in poslušal Marico kar z

ušesi in ustmi. Čez nekaj tednov sem že poznal črke, jih za silo skladal skupaj in bral posamezne besede. Kako veselje za me! Dalje prih.

Dober svet.

Že mislil sem te odsloviti, moj „Domoljub“, prijatelj zvest; a v hiši naši moraš biti, čeprav zahteval krone bi šest

Več let že hodiš k meni v góste, novice krajev vseh poveš. „Zdaj teden vsak me vid'li boste“, se hvališ glasno, kamor greš.

Vesel sem tvojega obiska, pa zdaj zahtevaš kronce tri; ker d'narska reva me pritiska, te mene vedno bolj mori.

Čuj! Trikrat sem se ognil króme. prihranil sem si kronce tri; in glava ni bolela več me, tud' žena me zmerjala ni.

Še drugi naj bi te storili, če „Domoljub“ se drag jim zdi. Naj króme včasih bi pustili, Imeli brž bi kronce tri!

Razgled po domovini.

Župnija Kopanj je podeljena ondetnemu župnemu upravitelju č. g. Frančišku Žužek.

Petindvajsetletnico je obhajal pretekli teden 6. t. m. mil. g. prelat Janez Rozman, odkar je župnik pri sv. Jakobu v Ljubljani. Nevenljivih zaslug si je pridobil mil. g. prelat za šentjakebsko župnijo in cerkev, ki spada med najlepše v Ljubljani; velike se zasluge njegove za katoliško društvo za delavke, kateremu društvu še vedno načeluje. Vincencijeva družba časti v njem svojega marljivega predsednika itd. Letošnje poletje praznuje g. prelat petdesetletnico mašništva ali zlate mašo. Bog daj, da dočaka to izredno slevesnost in petem že mnogo let!

Sedemdesetletnico svojega rojstva je praznoval dne 11. t. m. g. dverni svetnik Josip Suman. Bil je dalj časa ravnatelj na ljubljanski gimnaziji in pozneje c. kr. deželni šolski nadzornik.

Veliki ljudski koncert priredi v nedeljo 18. t. m. v veliki dvorani hotela „Union“ krščanska ženska zveza s sodelovanjem katoliškega društva za

delavke. Svirala bo vojaška godba. Na vspeh je več pevskih točk, katere bodo izvajale izborne pevke kat. delavskega društva. Želeti je, da se tega ljudskega koncerta udeleži prav mnogo občinstva, da napolni prostrano dvorano.

Hudi boji se obetajo katoličanom. Po vseh krajih se pripravljajo brezverske stranke za hud boj proti katoliški cerkvi in poštenim katoličanom. Ustanovile so te stranke zadnji čas zlasti dve društvi, ki se jako živahne gibljete, namreč: „Svobodna šola“ in „društvo ločenih zakonskih“. Obe društvi s sedežem na Dunaju sta v framazonskih rokah in stegujeta svoje delovanje po vseh avstrijskih deželah. Svobodna šola zahteva, da se verouk odstrani iz šol in da naj cerkev nima nobenega vpliva na šolo. Temu društvu pristopajo liberalni učitelji v množinah. Po gornjem Avstrijskem so že dosegli, da se v šolah, kjer je poleg katoliških otrok v šoli le par protestantov, ne sme več moliti očenaš in češčenamarija. Katoliški starši so se odločno uprli tem nakanam brezvercev, ki hočejo molitev odpraviti v šoli. — Druge

društvo ločenih zakonskih pa dela za razporoko ali ločitev katoliškega zakona. Tudi to društvo pridobiva med liberalci privržence. Celo na Kranjskem je našel poziv onih nemških mož, ki ne poznajo zakonske zvestobe in delajo za razporoko, odmev. V slovenskem liberalnem listu „Slovau“, se ogreva nek mladič, ki pa ni oženjen, za ločitev zakona. Ta mladič je dr. Trillerjev koncipist dr. Novak doma iz Idrije. Obe društvi torej zahtevata, naj bi ne imel Bog ničesar več opraviti ne v šoli in ne v zakonu. — Ali se pa bodo liberalcem te njihove satanske nakane pesrečile? Če ne bo držalo katoliško ljudstvo križem rok, temveč se zavzele odločno za verouk v šoli in za svetost zakona, tedaj ne bodo sovražniki sv. vere ničesar opravili, ker Bog bo z ljudstvom. Treba nam je pozornim biti v današnjih viharjih časih. Po raznih krajih avstrijskih so se vršili jako dobro obiskani shodi, na katerih katoličani slovesno protestirajo proti sovražnim nameram. Tudi po naših krajih se bodo vršili shodi in tedaj naj možje in žene na ves glas povedo, da si ne dame svetinj sv. vere nikomur iztrgati

Ker se bo pa odločilna bitka vršila v državnem zboru na Dunaju, zato bo treba pri državnozbornih volitvah, ki se bodo vršile to leto, vsem poštenim možem volilcem glasovati za katoliške može, ki se bodo uprli liberalcem in branili z vso močjo sv. vero. S Kranjske ne sme priti noben liberalac v državno zbornico, da ne bo sodeloval pri proticerkvenih postavah. Brali ste že, kako žalostne so cerkvene razmere na Francoskem, kako se morajo katoličani bojevati za cerkve, katere so njihova last. A vzrok tem žalostnim razmeram so Francozi sami, ki se niso pobrigali, da bi ob času volitev z glasovnicami v roki strmoglavili liberalne poslance in z njimi brezversko vladali. Da tudi našo državo ne zadene taka usoda, zato si pomagajmo, kadar pride čas volitev.

Liberalni učitelji se pripravljajo za odpor. Glasilo učiteljev „Učiteljski Tovariš“ pravi, da bodo začeli učitelji izvrševati takozvani pasivni odpor po šolah, zato ker jim nočejo zvišati plače. Kako bodo pa to delali? V svojem listu pišejo, da bodo delali le to, kar so dolžni storiti in nič več. Vse šolske zamude bodo poslali krajnim šolskim svetom, ti naj potem zaslišijo sami stranke zaradi neopravičenih zamud, češ naj se prepirajo in zamerjajo pri strankah kakor hočejo! Pravijo dalje, da bodo v šoli prav dolgočasno učili, da ne bodo gledali nič na mir in obnašanje otrok. Otroci se bodo potem naveličali in jih ne bo več v šolo. — Učitelji naj pa vedno vpijejo — tako jim svetuje njihov list — „dr. Šusteršič nam noče dati kruha“. Ta klic je preneumen. Od dr. Šusteršiča oziroma od slovenske ljudske stranke hočejo zvišanje plače, ne pomislijo pa tega, da je liberalna stranka, ki ima večino v deželni zboru, tako gospodarila, da ni denarja. Kje naj se vzame tista ogromna vsota, ki jo zahtevajo učitelji za zboljšanje. Ali naj se zopet ubogemu kmetu nalože težki davki, kar bi seveda liberalci bili pripravljeni takoj storiti. Učitelji naj povedo vir, ki ne bo na novo obremenil kmeta, potem bo ljudska stranka gotovo glasovala za to. Radi njihovega pasivnega edpora pa ne bo nikdo pretakal solz. Saj mnogi izmed liberalnih učiteljev so ga izvrševali že sedaj.

Socialni demokratje so jo prav počtne zavozili pri štrajku v Trbovljah. Šli so na dele, ne da bi bili kaj dosegli. Nekaj voditeljev je vodstvo rudnika odpustilo. Proti temu so se šli Linhart in še nekateri drugi pritožiti na Dunaj, a tu jih niso hoteli niti poslušati. Seveda hoče sedaj Linhart zvrniti vso krivdo na duhovnike in na pazniško delavske podporno društvo, a rdečkarji naj si le zapomnijo, da ne bodo brez tega društva nikdar več računa delali. Delavci so izgubili radi krivde socialističnih

voditeljev nekaj dni, ne da bi bili kaj zaslužili. Morda se bodo saj nekaterim delavcem sedaj oči odprle, da bodo spoznali, kako jih „farbajo“ rdeči voditelji. Ta žalostni poraz naj pripelja delavstvo v samostojno strokovno društvo, kjer ne bodo imeli rdečkarji prvo besedo.

Znanega Linharta voditelja socialnih demokratov so pretečeni teden aretirali orožniki v Trbovljah. 6 orožnikov ga je peljali v Ljubljano. Aretirali so ga na podlagi nekega brezimenskega pisma, v katerem se trdi, da je on zanesel egenj v propadlem konsumnem društvu v Ljubljani in ker nekateri trdijo, da se je sam s tem bahal. Linhart se izpustili sedaj iz preiskovalnega zapora, a preiskava se nadaljuje.

Kmetje pozor! V sv. evangeliju svari naš Odrešnik pred krivimi preroki, ki prihajajo v ovči obleki, znotraj pa so grabežljivi volkovi. Na te besede smo se spomnili, ko smo izvedeli, da nameravajo mladiči iz liberalnega društva „Akademija“ hoditi po deželi in zapeljevati kmete. Že so pričeli svoje dele. Napravili so predavanje v Sodražici, kjer prebiva Jernej Drobnič, ki je pri zadnjih volitvah propadel proti Šukljetu. Gotovo bodo šli tudi v druge kraje peskusati svojo srečo. Ne hodite k takim predavanjem. Ne poslušajte liberalnih dunajskih študentov, ki so dobili od liberalnih voditeljev ljubljanskih nalogo trositi prepir med kmete. Ti študentje so pred leti naneke modijaškem shodu v Ljubljani zavrgli krščanstvo. Ti študentje, ki nastopajo kot člani „Akademije“ izdajajo svoj list „Omladina“ imenovan, v katerem pobijajo krščanstvo, se grdo norčujejo iz svete vere, iz večnosti itd. Kdo bo torej verjel takim ljudem, katerim ni sveta nobena reč, ki ne marajo za sveto vero, za katero so naši kmetje dajali kri in življenje! Varujte se teh lažljivih prerokov!

Župnija Črnuče je podeljena č. g. Frančiškemu Mekincu, ki je bil 8. t. m. umeščen na to župnijo.

Vojaški beguni. Na interpelacijo poslanca dr. Žitnika in tovarišev, ki smo jo pod tem naslovom prinesli v zadnji številki, je dne 5. svečana odgovoril minister za deželno brambo takole:

Paragraf 45 določa kazni za one, ki se odtegnejo vojaški službi. Kazenske postopanje v takih slučajih imajo v rokah redna sodišča prve instance. Ta edina so poklicana razsojati, ali se je ta ali oni pregrešil proti zakonu. Vlada, ozir. brambeno ministrstvo ne more prav nič vplivati na sodišča. Kar se tiče izseljencev, pravi minister, je vlada že marsikaj ukrenila, kar olajša izseljencem vojaške dolžnosti, zniža troške in okrajša zamude časa. Tako dopušča § 27 brambenega zakona, da morejo izseljenci udeležiti

se vojaških naborov v najbližjem nabornem okraju. (Ta določba pa je za izseljence Ameriki brez pomena. Op. ured.) Dalje dopušča § 108, da se morejo zgledati izseljenci v tujini pri konzulatih, ker jih preiščejo zdravniški. Ako se za vojaško službo nespособni jim sploh ni treba hediti domov k naborom. Ako pa so sposobni za vojaške službe, morajo seveda priti domov.

Večje olajšave imajo oni izseljenci, ki so v Ameriki, Aziji, Afriki in Avstraliji bavijo s trgovino. Ti morajo nastopiti vojaško službo 1. oktobra onega leta, ko dopolnijo svoje 24. leto. Enake olajšave se bodo dovolile sploh vsem stalnim izseljencem. (Ti sploh ne potrebujejo olajšave, ako trajno ostanejo v tujini. Op. ured.)

Vlada namerava istim osebam, ki si v tujini iščejo zaslužka, ako so v resnici revni, dajati potne legitimacije, veljavne za tri leta. Kdor torej dobi take legitimacije, sme tri leta izostati v tujini. Med tem časom je oproščen naborne dolžnosti, kontrolnih shodov in orožnih vaj. Seveda po preteku treh let se mora izseljenec vrniti domovino ter izvršiti svoje dolžnosti, ako je sposoben za vojaško službo.

Končno hoče vlada v gotovih, posebnih slučajih predlagati vladarju, da se takozvani „beguni“ kaznujejo z denarnimi globami, ne pa z zaporom, in da se v izjemnih slučajih oprosti vsake kazni oni izseljenec, ki se prostovoljno vrne in sam oglasi k naboru.

To je torej odgovor na interpelacijo. Olajšave so torej jako malenkostne. Triletna legitimacija je pač mala olajšava, ker izseljenci si morejo vobče v treh letih le malo prihraniti. Navadno ostajajo nad pet let v tujini. In zato triletna legitimacija nima dosti pomena. Tri leta bode prest, četrto leto že begun. Te olajšave so le mrvice; treba bo nadalje trkati.

Molitvenik po znižani ceni. Vsled pomanjkanja prestora je „Katoliški Bukvar“ znižal ceno krasnemu, glede vsebuje priporočljivemu molitveniku po naslovu „Rafael ali nauki in molitve za odraslo mladino“ (2. natis) od katerega ima založništvo še osem števil. Molitvenik ima mnogostransko, jak dobro vsebino na 350 + 10 strani. Žal, da je nekoliko pozabljen. Založništvo je poskrbelo prav lično in trpežno vezavo, ki znižalo ceno na 1 K (po pošti 10 v več). Ta molitvenik je tudi prav posebno priporaven za darila mladim ljudem obojega spola. Naroča se v „Katoliški Bukvar“ v Ljubljani. —

Vabilo družbe sv. Mohorja. Že je tukaj čas za vpis v družbo sv. Mohorja. Vljudno zato vabimo in pozivljamo številne ude naše družbe širom slovenske domovine in v tujini, naj se zopet in

čim največjem številu vpišejo v družbe dosedanjí udje in naj pristopi tudi prav mnogo novih! Č. gg. poverjenike pa prosimo, da zopet prevzamejo svoje dostikrat zele težavne ali tako hvalevredno in koristno delo ter nabere čim več udov!

Književni dar za l. 1906 je sledeči:

1. „Zgodbe sv. pisma“, 13. snopič. — Ali treba „Zgodbe“ na nove priporočati? Ne! Priporočajo se same tako po svoji vsebini — saj sveto pismo je knjiga vseh knjig — kakor po lepi razlagi, vnanih obliki in slikah. Zato le pridno zopet sezite po njih!

2. „Sveta družina“, vzor krščanskim družinam. Nauki in molitve v posneme in češčenje svete družine nazarške.

Molitvenik se bode dobival tudi vezan, in sicer stane vezina v platno z rdečo obrezo 60 v, v usnju z zlato obrezo K 120. — Cenjene ude prosimo, da naročujejo samo e in ne drugih vezin, da se delo v knjigovoznici in pri razpošiljanju knjig preveč ne otežkoči.

3. „Pri severnih Slovanih.“ Potopis. Spisal Josih Lavtižar.

Slovenec že znani potopisev, g. župnik Josip Lavtižar, nas v tej knjigi vodi k našim severnim bratom, na Meravsko, Slezijsko, Češko in Galicijo. Opisuje nam lepo tamošnje kraje, vodi nas po znamenitih zgodovinskih mestih, pripoveduje nam mnogo kaj iz starodavne slovenske zgodovine. — Knjiga, katero bodo krasile mnoge pedobe, bo gotovo vsestransko zanimala.

4. „Lešniki“. Knjiga za odrastlo mladino. Spisal Jož. Stritar.

Profesor Jožef Stritar, znani naš pisatelj, je zopet spisal knjižico za odrastlo našo mladež. Obsegala bode knjiga veliko število mičnih pesmic, več igrokaznih prizorov, nekatere živalske pogovore, povest „Pavle“ in spomine iz mladostnega življenja.

5. „Uporniki.“ Zgodovinska povest. Spisal Ivan Lah. („Slovenskih Zedernic“ 58. zvezek.) Mnogokrat se je že izrekla želja, naj družba izda daljšo povest. Tej želji hočemo ustreči z „Uporniki“. Snov je zajeta iz domače slovenske zgodovine v prvi polovici minulega stoletja.

6. Koledar družbe sv. Mohorja za navadno leto 1907. Odber se hoče petruditi, da bo vsebina kolikor mogoče raznovrstna in mikavna. Cenjene pisatelje pa prosimo, da nam čim preje pošljejo svoje prispevke.

Nabiralne pole z denarjem naj se odboru določi do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnosti in nepotrebnih troškov povzročajo nam tisti, ki nam ne določi je ob pravem času udnine!

Posamezne ude in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po društvenih pravilih letnini (2 kroni) dodati še 40 vinarjev za opravilne stroške, namreč za zavoj, spremnico s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštino, ki znaša veliko več, še sami plačati. Isto velja za posamezne pošiljateljce.

Mili Bog naj blagoslovi naše delo in geslo za Mohorjevo družbo bodi: „Ne nazaj in navzdol, marveč vselej naprej in navzgor!“

V Celovcu, dne 15. prosinca 1906.

Odber.

Čebelarke vesti.

Orednje čebelarstvo društvo s sedežem v Ljubljani ima letni občni zbor v četrtek, dne 22. t. m. ob 10 uri dopoldne v mali dvorani „Mestnega doma“.

Podružnice v Ribnici občni zbor bo dne 18. februarja ob 3. uri popoldne v ljudski šoli. Po občnem zboru predavanje.

Podružnica v Škofji Loki ima dne 18. februarja 1906 ob 10 uri dopoldne v prostorih izobraževalnega društva v Škofji Loki snidenje za pogovor o čebelarstvu. Hkrati se bo pobirala udnina za leto 1906. Povabljeni so vsi čebelarji iz okolice.

V Bohinjski Belí se je ustanovila čebelarska podružnica. V odbor so bili izvoljeni sledeči gg.: Anton Markelj, predsednikom, župnik Matija Mrak, tajnikom, župan Janez Burja, blagajnikom, Matija Terkar, odbornikom.

Gorenjske novice.

g Iz Naklega. (Zahvala.) Z božjo pomočjo in svojih dobrotnikov sem priredil sebi in svoji rednini primerno stanovanje, ker v prejšnjem ni bilo več mogoče prebivati. Sedaj me veže sveta dolžnost, da se najtopleje zahvalim vsem, ki so mi kakorkoli pomagali pri tem delu, posebej še vsem darevalcem stavb. materiala in vsem voznikom. Bog povrni vsem tisočkrat! — Lovro Črnilec.

g Iz Begunj. V 5 številki „Gorenjca“ z dne 3. februarja 1906 obregnil se je nek dopisunec ob osebo našega častivrednega gospoda župnika, češ naj isti pazi na cerkvenika pri sv. Lučiji, da ne bode samolastno iz cerkvene pušice pobiral. Dopisunu, pred katerim tuj denar na gostilniški mizi, divjačina v tujih gozdi, da ne rečemo še smola ni varna, bodi v odgovor, da to ni res. Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi ne solnce. Te naj si zapomni.

g Preske. Občni zbor delavskega društva se je vršil dne 28. januarja. Vdeležba bila je velika g. Gostinčar je govoril o obrt-

nih sodiščih in o potrebi abstinence. Društvo je imelo 6 shodov, 2 veselici in se je vdeležilo z zastave 4 slavnosti. Razdelilo je v podporo bolnim članom 1581 K. Imenovala je na predlog Franceta Jerina vsled posebnih zaslug za društvo te gospode častnim članom: Presvetlega knezoškofa dr. Antona Bonaventura Jeglič, g. Josipa Jarca, veleposelnika v Medvodah, g. Janeza Brenceta in Marijo Kos, kumico društvene zastave.

g Iz Preske. Dne 21. prosinca pa je imelo naše izobraževalno društvo shod, na katerem nam je predaval g. Gostinčar o potrebi kmečke organizacije, ter o edinosti med kmeti z ozirom na vpliv kmečke organizacije. Potem je bil občni zbor izobraževalnega društva: 1. Negovor predsednika g. J. Brenceta, kateri opozarja na potrebe društvenega delovanja v nastopnem letu z ozirom na to, da si je društvo svoj dom napravilo. 2. Poročilo tajnika, iz katerega povzamemo, da je društvo v pretečenem letu dobro delovalo; priredilo je več shodov, z raznimi predavanji, imelo je tudi 2 veselici z dramatičnimi predstavami in godbe, društvo se je s svojo zastavo udeležilo tudi raznih društvenih slavnosti zunaj po deželi, izdalo je med svoje člane vsaki mesec do 200 izvodov raznih časopisov. 3. Poročilo blagajnika, iz katerega je razvidno, da se društvo nahaja v povoljnih gmotnih razmerah. Zaradi izredne podpore društvu so se imenovali tudi trije častni člani izobraževalnega društva (kakor zgoraj.)

St. Vid nad Ljubljano. Kam v nedeljo 18. t. m. popoldne? V „Cebavovo“ dvorano, kjer priredi čitalnica javne predavanja, zvečer pa predpustno veselico z igro, petjem in tamburanjem. Predaval bo g. dr. Krek iz Ljubljane. Začetek predavanja ob pol 4. uri, začetek veselice pa ob pol 6. uri. — Kmetijske društvo je na Svečnico imelo svoj letni občni zbor. Navzočih je bilo precejšnje število posestnikov-kmetov. Društvo ima sedaj 59 članov, ki si skupno napravljajo razne kmetijske stroje. Dosedaj je društvo že napravilo več slamoreznic, 2 vlačili (gepelna), trijer, mlatilnico. Na občnem zboru je bilo tudi podučno predavanje o potrebi kmečke organizacije. — „Domoljub“ je pa ptič, smo si mislili te dni. Zakaj? Dvakrat je malo podrezal, pa nikoli brez uspeha. Podregal je tukajšnji čitalniški odbor, naj preskrbi kako javno predavanje tudi za ženske, zlasti tovarniške delavke, katerih tukaj ni malo. V nedeljo, 4. t. m. je že prišel iz Ljubljane g. L. Smolnikar predavat ženskam, katerih je prišlo poslušat nad 300. Predaval je g. Smolnikar o ženskem srcu in ženskem jeziku. Vse navzoče so se razšle z željo, naj bi bilo še več tako krasnih predavanj. — Podregal je „Domoljub“ tudi c. kr. go-

zdarsko oblast, naj kaj ukrene glede gozda „Ravnik“, iz katerega posestniki že 20 let niso smeli spravljati lesa. Par dni na to je m. kr. okrajno glavarstvo sporočilo na tukajšnje županstvo, da posestniki že smejo spravljati iz tega gozda les in naj se v to svrhu dogovore, kako se lotiti tega gozda, ki obsega blizu 200 oralov. Preteklo nedeljo se je zbralo nad 100 posestnikov, ki se se dogovorili, da naj se gozd „Ravnik“ vnovič razdeli tako, da vsak posestnik dobi skupne parcele, iz katerih bo vsak sam spravil ves star in polomljen les. Pa naj reče kdo, da „Domoljubova“ beseda nekaj ne velja!

Predpustnih veselico se tudi pri nas ne manjka. V nedeljo, 4. t. m. so jo zgodili gasilci iz Vižmarjev, preteklo nedeljo pa veteranci. V nedeljo, 18. t. m. pa naredi eno veliko tukajšnja Blaž Petočnikova čitalnica, h kateri so vabljeni vsi člani in prijatelji. — Umrl je v Šiški 60 let stari posestnik in kovač Anton Šetina, znan na daleč okoli. Imel je velik pogreb. Naj v miru počiva.

iz kamniškega okraja.

g Iz tuhinjske doline. V naši dolini so 4 sesedne občine za leto 1906 sklenile naklado na žganje in opojne pijače, povsod v veliko večino glasov. Ko se je občinski sklep običajno razglasil, nastal je strašen hrup in ropot gostilničarjev in žganjarskih tratcev, tako da je celo nekaterim odbornikom srce v hlače zlezlo, in so dane besede snedli, ter kimali nezadovoljnežem. Možato to nikakor ni. Ko se je prvi hrup nekoliko polegel, sklenili so: pritožimo se. Kdo naj spiše pritožbo? Prebrisane glave kmalu dobijo pripravno osebo. Pred kratkim se je v Šmartnu naselil trgovec s svojo trgovino in da bi iz ljudi izlekel tudi zadnje vinarje, napravil je kljub ugovoru občine gostilno, kjer se tudi toči žganje. (V Šmartnu so bile že poprej 3 gostilne s žganjetočem in še ena žganjarja, vse prav tikoma skupaj. To kaže, kako potrebna je bila še nova gostilna za žganje!) Tega trgovca so naprosili, da jim je skoval prav klaverno pritožbo, katera nehoti kaže, kako potrebna in umestna je občinska naklada na žganje. Očka pritožbe naj si dobro zapomni, da se občinski odbori ne dajo njemu strahovati. Če mu ni prav tukaj, naj pa gre od koder je prišel, selžili se ne bomo za njim. — Pritožba je bila gotova, hlastne in strastno so jo podpisavali gostilničarji in žganjarji. V občini Podhruško pa je odbornik, kateri je bil pri seji posebno zoper naklado, nabiral podpise po žganjarnah, kamor je zvalil žganjarje in nevedne posestnike ter s svojim tovarišem podpisoval. Dobro vemo, kako so se nabirali podpisi, kako podpisavali, torej temu človeku

pevemo prav odločne, naj nikar ne hlasta in govori, da bo odstavljen zaradi te naklade ves občinski odbor, gleda naj da njemu ne zmanjka tal zaradi načina podpisovanja. Podpisovale so tudi ženske posestnice, katere so vzele svojim možem gospodarstvo iz rok, da bi ti ne zapravili domov. Ko smo zvedeli, da so na pritožbi tudi imena teh posestnic, vsilovala se nam je ta-le misel: morebiti je pa le res, kar se govori, da med žganjarji sedi večkrat tudi ženska in vleče iz „fraklja“ žganje tolike časa, da se nezavestna zgrudi na tla. Gotovo je pa to, da je v naši dolini žganje napravilo že mnogo hučega. Ali je že pozabil oni odbornik, ki se je toliko protivil nakladi, kako je pred nekaj leti žganje nekega posestnika nenadoma umorilo. Če je opravičena tožba, da je v naši dolini veliko revščine, je ravno tako tudi resnično, da je največ temu krivo žganje, katero mora dajati gospodar delavcu, če hoče obdelevati svoje posestve. Velika dobrota za občine bi bila, če se žganjepitje ustavi ali vsaj omeji. To pa je namen nakladi na žganje.

Več gospodarjev.

g Iz Mekinje. Naj reče kdo kar hoče, veliko je gotovo da tako izvrstno in s tolikim vspehom malokatero kat. slov. izobraževalno društvo deluje, kakor ono v Mekinjah. Celovrsto lepih in krasnih zabavnih večerov je že priredilo v tej zimski dobi. Take smo imeli pred kratkim zopet izvrstno predpustno veselico z bogatim vspehom. Tamburaški zbor „Planinka“, ki slovi že daleč na okrog po izvrstnem in preciznem izgraju, je zaigralo najprej nekaj krasnih komadov Nato so sledile tri šaljive igre. — To vam je bilo odkritega in pristrčnega smeha! Ze dolge se nismo toliko smejali kakor ta večer. Ta „Cestni giger!“ kako jo je pogodil! Pa „ta Minasta“ izpod Triglav! Kdo bi se ji ne smejal! In oni „Trije tički“ v Jarmovi gostilni, te so bili v resnici pravi „tički.“ Zato smo se res smejali, smejali do solza. In kako bi se ne? Ko pa mekinjski fantje vendar tako pogumno, tako živahno in pri tem tako naravno nastopajo, da jih mora biti človek vesel. Čast jim! Kaj čuda pri tem, da tudi mi Kamničanje tako radi smukujemo v nedeljo popoldne v prijazne Mekinje, kadar nas povabijo, in sicer vkljub slabemu vremenu vselej prav številno. G. župniku pa kličemo: vkljub vsemu naspretovanju — po tej poti naprej! Vspeh ne bo izostal! Vsaj se že čuti pri vaših fantih ves drugi duh. — Zdravi duh poštenega gorenskega fanta. — Fantje, le za gospodem župnikom! Ta pot vas pelja do poštenega in srečnega življenja!

Mi pa želimo kmalu zopet priti v Mekinje! Le kmalu nas zopet povabite!

Kamničan.

g Glas ljudstva. Iz Moravc se nam poroča: Gospod urednik! Brali smo z velikim ogorčenjem zadnji dopis „Slov. Naroda“, pod naslovom: „Slika iz dežele.“ Ah, kakšno je to skrupulac! Cela dva predalčka je te brezverske svinjarije, katera mora napolniti s studem količkaj razsodnega človeka. Sicer je ta dopis za naše vrlo ljudstvo brez pomena; vendar, ker nas dopisnik tako surovo izziva, zinimo še mi katero, resnici na ljubo. Dopisnik ozroca Moravce ko skrajno surove, nevedne in vraževerne, katerih uzori so: pijanjčevanje in uboži. Dopisniku povemo v obraz: to je gola neresnica in nesramna laž. Vprašajte sto in sto Moravčanov, vprašajte na orožništvo in ti vam povedo kako redki so pri nas uboži in pretepi. Dalje dopisnik v pravem brezverskem dubu piše: čemu dajati za sv. maše, čemu podpirati cerkve in druge pobožne ustanove. Dopisnik nima o sveti maši drugega pojma kakor pokriti „farško“ basago, kateri se moravški klerikalci ponižno klanjajo; duhovni pa da imajo nevedne klerikalce popelnema na svojih škripcih in jih terorizirajo po svoji volji. Odtod surovest in podivjanost v Moravški dolini!! Moravčani smo se v pest smejali, ker vedeli smo, kje je podivjanost in terorizem. Liberalci, ali še niste pozabili zadnjih velitev? Kakor besni ste dirjali okoli in prosili: za božje volje, volite z nami. Toda kako malo ste opravili z milimi prošnjami! In začeli ste groziti... Ako ne voliš z nami, te nažene posejilnica, ako nisi z nami, ne smeš več v mojo hišo, in zaprem ti pot, po katerem si vozil. Take se žugali in oponašali kar so komu merda še njih očetje dobrega storili. A to še ni bilo vse. Liberalni prvaki so vedeli, da je treba tudi „potuhe“; zato je igral šp ritov „kelenovec“ takrat veliko ulogo. Kako vse drugače je postopala kat. narod. stranka. Tudi ni bilo nikake sile, nobenega terorizma, vsak je volil kakor je hotel. In po volitvah, ko so liberalci naščuvani razgrajali, je bilo na naši strani popolnoma mirno, niti najmanjše stvarce ni bilo, ki bi bila kalila dnevni red. Toraj največ sirovosti, podivjanosti in terorizma je v liberalnih krogih: dopisnik, pometajte prvo pred svojim pragom, smeti je cele kupe. Končno opisuje dopisnu široko razblinjeno degodek, o katerem smo poročali v II. štev. „Domoljuba“, z naslovom: neusmiljeni stariši. Seveda je kriva zopet vsega duhovščina in klerikalci. Dopisnik visoko povzdiguje naše orožnike, ker so prišli pravočasno na sled tolikemu trinoštvu. In vendar je to laž, ker stvar je bila orožnikom le naznanjena, kar so potem storili je bila le njih dolžnost. Stvar se ni niti tajila, niti zakrivala, ampak vse se je na kompetentnem mestu natanko izpovedalo. Ni li toraj neumne predbacivati

dejstvo celi moravški dolini in vpiti: To je slika črne klike! Kaj ali nas duhovniki udijo surevosti? Nas li napeljujejo k slabemu? So nam li vzgled podivjanosti? O nikakor ne! Ako bi izpolnovali, dar nas duhovni udijo, bi ne bilo ne tožb ne pravd; liberalni škrici bi brez pesla lakete zevali, ker ljudstvo bi jim ne polnilo več globokih žepov, in tedaj bi bilo na zemlji res rajsko življenje. Toliko v odgovor „Slov. Narodu.“ Dopisuna pozivljamo, naj le še laže in zabavlja; zavedne moravško ljudstvo pa bo odgovorilo krepko pri vsaki volitvi, kakor do sedaj. Kajti, neuko kmetsko ljudstvo spozna dan za dnevom, kdo je njegov prijatelj in kdo ga sovraži. Prepričani smo v dne duše: kdor sovraži in smeši naše za blagor ljudstva vnete duhovnike, ta nasprotuje sv. veri, ta je svražnik naroda, najsi tudi skriva oholo liberalno naravo kacega škrica za podpisom kmeta narodnjaka.

Več Moravčanov.

Iz poljanske doline.

g Občinske volitve v Javorjah. Občina Javerje obsega javorsko in skero polevico poljanske fare. Mirno je bilo 10. pretečenega meseca izvoljenih od vsake strani po 9 odbornikov, ki se cvet od mež, še mladi okrog štirideset-letni trdni gospodarji. —

g Kje bode župan? Javorci bi ga radi imeli v svoji sredi. Deslej je bil v poljanski fari. Posebnikov oče so rekli: Župana ne dame iz Poljanskega.

g Županska volitev je bila 25. januarja. Javorci so glasovali za Peterca iz Murev, Poljanci in tudi prejšnji župan pa za Tominca iz Lovskega brda. Ker je bilo na obeh straneh jednake število glasov, se je dezdevalo, da bo žreb odlečil, kdo bo župan te obširne občine, ki sega od Blegaša in Martinjega vrha daleč tje kaj v Gabrsko goro.

g Nazadnje so se zjediniili in za župana so enoglasno izvolili Urbana Pintarja iz Lovskega brda, načelnika poljanske posejilnice.

g Zaupnice so s tem izrekli javorski odborniki Urbanu Pintarju, katerega je Levric tolikokrat napadal v „Gorenjcu“ in „Narodu“ in s katerem je Kamnar v Poljanah dejal, da ga nihče ne mara.

g Županovanje ni lahko, ker so dekade javorske tako velike in bo treba poplačati novo šolo v Javerjah, gosposka pa sili za novo šolo v Malenskem vrhu in v Poljanah in v vsem tem zgradbam mora občina prispevati. Naj dela novi župan vse v blagor javorske občine na strani svojih vrlih svetovalcev: Janeza Gantar iz Malenskega vrha, Jerneja Jelovčan iz Murev in Luka Petercel iz Javorjev.

Bohinjske novice.

g Pridno zahaja udje Vodnikevega društva na Koprivniku k predavanjem in zelo pridno bero. Take je pravi

g Skoro meter snega imamo na Koprivniku, pa slaba pota. Čas bi že bil, da se popravi cesta iz Jereke na Koprivnik.

g Za slovenske vožne listke pri železnici in napise po postajah in vezeh se je oglasil občinski odbor na Bohinjski Bistrici in v ta namen odposlal prošnjo na ministerstvo. Občine ob železnici, oglasite se vse z enakimi prošnjami.

g Za župana v Srednji vasi je zopet izvoljen prejšnji župan Janez Korošec, posestnik v Česnjici. Za svetovalce pa sledeči možje: Janez Stare iz Cesnjice, Janez Gašperin od Fužine, Jožef Preželj iz Srednje vasi, Martin Cesar iz Jereke, Martin Hribar iz Cesnjice in Jakob Korošec iz Gorjuš. — Sami možje, ki bodo gotovo delali v prid cele občine.

g 10 »Domoljubov« in 3 »Bogoljubi« so več od zadnjic. Skupno je torej 140 „Domoljubov“ in 45 „Bogoljubov.“ Prav radi prebirame oba lista, posebno pa „Domoljub.“

g Štirideset fantov iz Marijine družbe v Srednji vasi se nas je oglasile za izobraževalno društvo. Pristopili bodo pa še možje, kakor hitro bo ustanovni shod v „Zadrugi“.

g Jezero je zamrznilo in ledenice se polnijo. Mraz pa vedno bolj pritiska.

g Za zidanje »Gasilnega doma« v Srednji vasi so pričeli ta teden voziti. V prvem nadstropju se bo naredila večja dvorana za shode in občinsko uradovanje. —

g Vsako nedeljo po večernicah bo uradoval župan v prostorih „Zadruga“ toliko časa dokler se ne sezida „Gasilni dom“.

g V nedeljo, dne 18. svečana priredi Gasilno društvo v Srednji vasi veselico s tombolo na pošti „pri Brocu“. Dobitki so primerni in koristni.

g Novo tovarno za uporabo „bohajnita“ nameravajo napraviti na Stari Fužini nekateri zunanji begataši. Radi bi pri tem seveda prav pošteno od rli posestnike dotičnih zemljišč, zato pa jih begajo in mešajo kolikor morejo. Dosedaj je toliko gotovo, da dokler lastniki ne predajo svojih zemljišč — ne bo nič.

g Lep, črn in svitel premog se odkrili nekateri na Fužini. Žala, tako pravijo, je precej bogata. Torej, kar hitro železnico — pa hajd na delo in zaslužek!

Dolenjske novice.

Z ribniške zemlje.

d Ali je Drobnič liberalec?

Naš Jurij se v dopisu, katerega je sam spisal in podpisal v neki liberalni listič, silno hvali, kaj je vse in kake zasluge ima za kmeta. Še bolj se pa jezi na tiste, ki so s svojimi glasovi in besedo pripomogli, da je pri volitvi imenitno propal. Najbolj mu je kajpada ket dobremu katoličanu pri srcu katoliška duhovščina. Očita ji, kako da dela le za svojo korist in zato, da si pridobi nadvlado nad ljudstvom. Kakor Drobnič piše že nad 20 let „Slov. Narod.“ Petem naj pa še kdo reče, da Jurij ni liberalec. Ves, kar ga je. V svojem dopisu v „Našem listu“ našteva Drobnič, kake čednosti imajo tisti možje, ki se Šukljeta volili. Tukaj se je pa silno vrezal. Napadel je v tem odstavku ravno nekatere svoje volilce, ki zaradi teh nepremišljenih besedi kar besne. Nek krčmar ob cesti med Ribnico in Blokami, v čegar gostilni se je noč in dan za Drobniča delalo, je kar zarjul, ko je čital besedico p k. Jurija že ne be več volil. Tudi nekateri njegovi sorodniki volilci so jako užaljeni, ker njih kandidat ni mogel opustiti v svoji kolobociji šeste božje zapovedi. Drugič bi bilo želeli malo več previdnosti! — Propali kandidat Drobnič pravi, da ga navdihuje njegov poraz z novim pogumom in „da bo rabil še nadalje svoje kmečko pero.“ Prosimo, ker tudi mi bomo v njegovih duhovitih depisih dobili novega gradiva, da tudi naša peresa ne bodo zarjavela. Oj le naprej!

d Sv. Gregor in postaja Ortnek. Stara cesta držala je že od panti veka pri Ortneku od kočevske deželne ceste po gregorskih grebenih in slemenih čez Novi pot na Bloke. Bila je občinska cesta in kot tako jo seveda niso radi popravljali in zato je napravila pred desetletji ortneška graščina mitaico, pebirala mitnino in skrbela za popravilo ceste, kar jo je bile po njenem posestvu. Sicer so se kmetje svoj čas uprli zoper to napravo, pa niso dosegli ničesar. Ko se je gradila dolenjska železnica in se je postavil kolodvor v Ortneku, pričakovali so ljudje opravičeno, da se jim nadalje odpre ta cesta za prost prevoz na postajo, toda nič se ni ukrenilo, nič izpremenilo. In še vedno je treba plačati za vsako vožnjo na kolodvor po ti cesti, ki je navaden kolovoz, 40 h, in vozi z enim ali dvema konjema, ali vezi z velom ali krava, plačati enako, ebenem moraš iti pa še od vprege po listek, tako, da morata biti pri vsakem vozu dva človeka, da gre eden plačat, mitnino, drugi da ostane pri živini. Zgodilo se je pa tudi, da se miti pustilo ni toč voziti in les, ki je bil posekan blizu ortneške postaje, se je moral voziti daleč na okrog skozi So-

dražico na Ortnek ali na oddaljeno postajo v Lašče. V takih neznosnih razmerah so Gregorci in skrajni čas je že, da se potegne nova cesta iz ortneške postaje k Svetemu Gregorju. Ta cesta bi se dala napraviti s prav zmernim strmcem v najkrajši smeri in bi se zvezala s ceste na Sodražico, take da bi bila ta zveza tudi najkrajša med Sedražico in Ortnekom. Dolžnost cestnega odbora in naših poslancev je, da se spomnijo zapuščenih Slemencev, ker se tudi oni že mnogokrat prispevali k cestam, ki jih sami ne rabije.

n Nesrečen dan je bil semanji dan v Loškem potoku pred Svečnico. Prišla sta kupovat vole oče Franc Mihelčič in njegov sin Jurij. Kupila sta in se vrnila že ob treh popoldne proti domu. Na cesti je oče opešal in sin si radi velov ni vedel drugače pomagati, da je položil očeta na kopno, ga odel s svojo obleke in šel z voli golorok po bližnjici v celem snegu proti domu. Ni čudno, da je zgrešil pot in tudi on omagal. V soboto še le so našli najprej očeta in potem še sina, oba zmrznjena. Prepeljali so ju na Bloke, kjer sta bila v nedelje ob obilni udeležbi pokopana. Ob pretresljivem pogrebu, ni ostalo suho nobene oko in le ena želja je glasno odmevala: Beg jima bodi milestljiv sodnik!

Sedem let nobene »fruge«! Jo imajo že zopet! Govore namreč v Loškem potoku, da sedem let ne bo nobene »fruge«, ker niso zmrznjenega očeta, ki je obležal na petiški zemlji, pokopali v Loškem potoku. Čudno je vendar to, da se kaj buda lastega raji verjame, kot kaj pametnega.

Iz litijskega okraja.

d Zagorje. Danes meni, jutri tebi! tako zveni mrličem. Tako zveni pa tudi umirajočemu vojvodu Čobalu. Včasih je on klical na shodu nasprotnikom: „ven ž njim!“ In tisoči se isto ponavljali. Ono nedeljo pa se Čobalu klicali tisoči demokratov: „ven ž njimi“. In res kmalu bo šel najbrže ven iz Zagorja! — V Kotredežu se je ustanovilo izobraževalno društvo. Županovo nasprotovanje je pridobilo društvu precej novih članov. Želimo veliko blagoslova!

d Šmartno. Občinske volitve, ki so toliko veselja naredile v „Narodu“ so v vseh treh razredih razveljavljene. Sedaj naj pokaže kmetje, kakšnega duha so!

d Štanga. Umrlo je v četrtek (8) zjutraj po dolgi boleznini mati Žust, podmače Učakarjeva, ki je dala sv. Cerkvi dva sinova duhovnika. Bila je blaga, dobra in skrbna žena. Cenjeni rodovini naše iskreno sežalje! —

d Sava. Potres smo čutili v ponedeljek proti jutru dne 5. t. m. z zemeljskim bobnenjem. — Nov stranski oltar bo dobila naša župna cerkev. Posvečen bo presve-

temu Srcu Jezusovemu. — L. 1905 je bilo rojenih 31. Umrlo jih je pa 16. To kaže, da je bilo leto zdravo! — Oklicani so bili letošnji predpust 4 pari. — Na „Domoljuba“ se je letos tu precej več naročilo, kakor lansko leto.

d Vače. Omožila se je Marica Juvan. Bila je dolgoletna crkvena pevka, in zvesta družabnica „Marijine družbe“. — Po sami negi je skakal, po trgu pod cerkvijo, minoli mesec in je zlomil noge šolar in ministrant Metod Mrv sin posestoika in župana vaškega,

d Sveta gora. Poročila se je v ponedeljek 5 t. m. Marija Gričar iz Roviš, v svetogorski župniji z L. Celestinom iz Lok pri Zagorju. Poroka se je vršila v graščinski kapeli Medija. Bila je vse skozi vrla dekle in družica dekliške „Marijine družbe“. — Živinorejci poslušajte! Posestnik Špan iz Tirne je prodal pred kratkim 1 par volov za okrog 1.900 kron. Kdor zna, pa zna! — V Tirni pod Sv. Goro nameravajo iskati premog. A je vprašanje, če ga bodo našli?

Iz višnjegorske doline.

d Na Polici imajo pastirja, ki rad je med. Med jesti je sicer dobro, če ga imaš. Če pa greš nepovabljen v sosedov čebelnjak po med, pa postene prej ali slej grenek. Naš pastir, ki je pozabil na sedmo zapoved: Ne kradi, je šel pokušat Strubeljnov med in je zato dobil tri dni zapora in jeden post.

d Pa tudi slivovke ni dobro piti, če jo ne plačaš. A. Hrastu v Zatičini sta dva ljubitelja alkohola zmuznila steklenico slivovke in sedaj bosta oba skupaj sedela 19 dni brez vsake slivovke. — Ta dva bosta zavoljo pijače molčala, mnogi pa ravne zavolje pijače kriče, razsajajo, suvajo, režejo, bijejo... Na sv. treh kraljev dan je tak junak razgrajal pred Fajdigovo gostilno v Temnici. Pa kaj bi vam več pripovedoval, saj takih prizrečev ne manjka nikjer.

d M. D. kočarica v St. Vidu je ovadila dvakrat nekega moža, da je pred leti neko mlado deklico zapeljal, in sicer najprvo po orožnikih v Višnjo gero in potem naravnost v Novo mesto. Pa v Višnji gori in v Novem mestu se dognali, da je ovadba neutemeljena. Seveda to možu ni bilo všeč in je tožil za razžalenje časti in M. D. je dobila 6 tednov zapora. Kaj jezik storil!

d V Križki vasi bodo dobili nov zvon. Stari se je ubil in že več časa ni bilo pravega zvonjenja. Pa se je usmilil cerkveni gojzd in vsi upajo, da bo ljubljanski zvonar kaj dobrega naredil.

d Tudi v Višnji gori že dolgo govore od novih zvonovih, pa ni tistega denarja. Pač pa pravijo, da namerava Svetin v Loki za zvonove poseči globoko v žep. Da bi se ne motili! — Mestna cerkev je dobila krasen portal. Kamnoseško delo je izgotovil gospod

F. Toman, mizarско domači mizar A. Dobrovoljec in ključavničarsko delo M. Perušek. Je bilo res potrebno, sedaj je treba še fasade prenoviti. Svetujemo gospodu župniku naj potrika na dobro srce ključarjevega doktorja gosp. M., ker nam je že večkrat obljubil.

Belokranjske novice.

d Umrl je v Metliki I. Mavrič, oče pokojnega duhovnika Mavriča, star čez 86 let. Bil je še čil kljub svoji starosti, — a zima ga je strla. Bil je eden najstarejših v Metliški župniji. N v m. p!

d V trebuh je sunil z nožem pomočnik pri g. Trčku v Metliki kavarnarja F. Kotnika.

d Prodana bode zopet v Metliki Pezdircova hiša začetkom marca. Koliko denarja bi se bile lahko prihranile pri tej hiši in zaradi te hiše!

n Pogovor. Marko: Kje se je pa črešnjevski šolmašter učil manire? — Jure: »Pri metliški reti«. Aha, zato pa je tak. Kde jima pa še pomaga? Jure: »Pravijo, da iz Crnemlja Parma in Turk, ki hočeta sama šole zidati, pa jima dobrih učiteljev manjka, zato pa morata iskati slabih!«

d Ogenj pri poroki. Zgorela je 5. t. m. hiša Stefana Klobučarja v Tančigori pri Dragatušu. V hiši je bilo veselo ženitovanje. Ko so se svatje z muziko veselo odpravili proti Dragatušu k poroki in se bili še le kakih 10 minut od doma, zaslišijo nenkrat veliko vpitje, se ozrejo nazaj in vidijo, da je nevestina hiša vsa v ognju. Večina se jih je vrnila nazaj, ženina, nevesta in še trije drugi so šli pa vseeno z muziko naprej, kakor da se ne bi bilo nič zgodilo. Hiša je z vso opravo in pripravo za pirovanje popolnoma zgorela; k sreči je v nedeljo zvečer padlo nekoliko snega, sicer bi se vnelo še drugo gospodarsko poslopje in sosednje hiše. Kako je nastal ogenj? Pravijo, da je neki fant, predno je šel z drugimi k poroki zapalil cigaro in vrgel še gorečo žveplenko v slamo pri hiši. — Hiša je bila zavarovana pri „Slaviji“ za 200 kron. Škoda je seveda velika večja.

d Blizu Črnomlja v vaseh Dobliče in Jernejavas razsaja vže kakega pol leta neka čudna bolezen — trebušni legar. Prej ga nismo poznali. Nekaj jih je priklenilo do 3 mesece na posteljo, še več pa — starih in mladih je spravil ta legar v prezgodnji grob — tudi takrat, ko se je bolezen že na bolje obračala. Samo iz ene vasi so bili en dan trije mrličji odnešeni. Zdravniki pravijo, da je ta bolezen neozdravljiva. Ljudje pa so močno petrti in si ne vedo sveta.

Iz raznih krajev Dolenjske.

d Grosuplje. Prihodnje dni bodo pri nas občinske volitve. Dolgo vrsto let na-

čeluje naši občini deželni poslanec g. Fr. Košak. Vsi razumni in pošteni možje v občini pripoznavajo njegove zasluge za občino. Saj se je uprav po njegovem prizadevanju napravila pri nas tako koristna železniška postaja pred 12 leti; njemu ima marsikateri oče se zahvaliti, da je sin njegov bil pred časom spreščen vojaštva, otrok šole i. t. d. — Vendar so se našli nekateri nasprotniki, ki na razne načine zoper njega agitirajo, zraven se pa hlinijo, kakor da bi hoteli le „gnezdo nekaterih starih odbornikov razkopati“. Pravijo, da so med njimi celo taki, ki so ginjeni poslušali govore naših poslancev pri zaupnem shodu. Upajmo, da te ne bo resnica! — Možje volivci! če hočete biti dosledni, skazite na dan volitve zaupanje možu, kateremu ga je skazal cel vol. okraj in ne imejte strahu pred praznimi, „mlečnimi kangliami!“

d Iz Smarija se poroča, da snuje slov. kat. izobraževalno društvo moški pevski zbor pod vodstvom g. Grbežarja. Prvi nastop ima 25. svečana pri igri, ki jo želi zopet prirediti izobraževalno društvo. Pričetek ob 3. uri popoldne.

Notranjske novice.

n **Katoliško slovensko izobraževalno društvo na Dobrovi** je priredilo na Svečnico dne 2. svečana prav ljubko predpustno veselico. Katera se je v nedeljo, dne 4. t. m. ponavljala. Obakrat je privabila vse polno radevednega občinstva, posebno, ker je prvokrat nastopil društveni tamburaški zbor pod vodstvom spretnega domačega organista Pavla Jerman, kateri zasluži vsestransko pohvalo za svojo vnemo in obilni trud, ki ga je imel pri vežbanju tamburašev. Pred dobrim mesecem še-le se je sestavil zbor 15. mladenčev, pa že se je drznil stopiti pred občinstvo s tako bogatim vspehom: 1. Mil. pl. Farkaš: „Svibanjska rožica“, 2. Mil. pl. Farkaš: „Arija iz opere Nadrudar“, 3. Mil. pl. Farkaš: „Lepa naša domovina“ 4. Pavel Jerman: „Venček slovenskih narodnih pesmi.“ Vse te štiri točke proizvajali so tako spretno, da smo se kar čudili, kako je mogoče doseči v tako kratkem času take vspehe. To je jasna priča o nadarjenosti naših mladeničev pa tudi o požrtvovalnosti g. organista. Nad vse precizno se je proizvajala 5. točka veselice dr. Vsezna! in njegov sluga Stipko Tiček. Vsem mladenčem naše priznanje, posebno pa so se odlikovali Stipko Tiček, dr. Vsezna! in pa devljarski vajenec. Sesta točka: Srečolov pa je marsikoga presenetila in razveselila s prav lepimi dobitki. Čisti dobiček veselice znaša 99.52 K. kateri se bo porabil za tamburaška

godala. — Vrli „Domoljub“ prihaja k nam v 87. izvodih. To je vsekako častno za našo župnijo, ki šteje le nekaj nad 2.000 prebivalcev.

n „**Blagovestnika**“ pošiljajo na Notranjsko in vsiljujejo ljudem, ki ga niso nikdar naročili. Opezarjamo vsakega, ki dobi ta list, da ga ne bere. „Blagovestnik“ je list, ki hoče širiti med Slovenci Lutrovo krivo vero. Če kemu pošljejo list, naj prečrta naslov in zapiše: Se ne sprejme, in takoj nazaj pošlje.

n **V Brazilijo ne pojdejo.** Več družin na Notranjskem se je namenilo odriniti za kruhom v Brazilijo. Nekateri so odposlali že pred več meseci agentu 40 do 90 K „are“. Reklo se jim je, da odrinejo od doma sredi januarja. Povedale se jim je, da se bodo vozili na mali ladji od Reke do Bara v Crni gori, a v Baru se bode presedli na drugi večji parnik. Sedaj pa čakajo in čakajo, kdaj dobe od agenta naznailo za odhod, pa ga ni in ni. Pravijo, da jih je agent okanil. Vsaka šola nekaj stane.

n **Sedaj ne vedo** nekateri kaj početi doma, ker so predali posestvo ali pa je dali v najem. Zato nameravajo iti čez Genovo v Brazilijo na svoje stroške. Mi jim to odločno odsvetujemo. V Braziliji se našim ljudem večinoma slabo godi v vsakem oziru. Če že hočete na vsak način od doma, [pojdite rajše v Severno Ameriko v Združene države, kjer se našim ljudem v vsakem oziru boljše godi, ko v Braziliji.

n **Kako se dobi pri senožeškem županu** pravno izpričevalo? V Senožčah je nekdo potreboval pravno izpričevalo in je šel po nj k županstvu. To ni hotelo napraviti izpričevala, bržkone zato, ker ni stranka županstvu ljuba. Stranka se je radi tega morala brzojavno pritožiti na c. kr. okrajno glavarstvo v Pestojni. C. kr. okrajno glavarstvo je potem ukazalo županstvu, da mora izdati omenjeno izpričevalo. Pa naj reče kdo, da je naše županstvo vestno in nestransko. Pač je skrajni čas, da se tem razmeram naredi konec.

n **Drugi mesec bodo v Senožčah županske volitve.** S sedanjim županstvom večina ljudi ni zadovoljna, zato je nujno potrebno, da preide županstvo v roke mežu, ki bo vesten, kot uradna oseba nepristranski in ki bo imel srce za ljudstvo.

n **Če davčna oblast zve.** Zagerski g. župnik jih ima od 100 do 200 vsaki dan na hrani in stanovanju. Poleg tega daje jim še celo nezadacano pijačo; pa ne ljudi, temuč nedolžnih živalic ptičevpevcev. Nalovi jih v jeseni. Ko pa pride vesela spomlad, izpusti jih v ljubo prostost.

Nekateri se vrnejo prostovoljno nazaj, drugi pridejo sem in tje le na obisk. Veselo žvrgolijo in si stavijo gnezda, ter se s tem svojemu dobrotniku, ko jih je čez zimo preživel, hvaležae razodevajo. — Če bo od tega kaj davka plačati, bo „Domoljub“ poročal.

n **Kaj storiti?** Volivci, ki ste z senožeškimi razmerami nezadovoljni, od vas je odvisno, da se te razmere izpremenijo. Pri prihodnjih volitvah volite možje, ki bodo ublažili te razmere in bodo delovali za blagor občine.

n **Zanemarjeno je šolsko poslopje v Senožčah.** Pri vratih cele kljuk in ključavnic manjka. Prisloniti se mora stol na vrata, da so zaprta. Kaj ne, da smo napredni!

n **Z Brezovice pri Ljubljani.** V Ameriko je hotel iti Mihael Gregorin, pa ga je Bog nenadoma k sebi poklical: v sredo dne 31. januarja t. l. je še s svojimi ameriškimi družeti veselo pel in ukal drugo jutro se ga pa mrtvega našli na postelji. Človek obrača Bog pa obrne! — Mlekarska zadruga ima dne 11. t. m. svoj redni občni zbor; lahke je ponosna na svoje delovanje; samo meseca januarja smo odali 32.088 litrov mleka, dobili bomo zanj 4813 K. 20. v. Ali ni to lepa stvar v podporo kmeta? Ta veliki zaklad je ležal do malega zakopan, katerega se pa prečastiti gospod župnik Ant. Žgur z ustanovitvijo mlekarske zadruge nam odkrili. — Občinski volilni imenik je bil še v začetku decembra lanskega leta razporejen, volitev pa še sedaj ni bilo, in tudi razglase se niso. Eni pravijo da bodo na nove imeniki razporejeni, a tudi te se že predolgo vleče. Kaj neki delajo z njimi že toliko časa? Možje volilci izberite si pri prihodnjih volitvah v svojo korist delavnih mož, nikar se pa ne zadovoljite samo s sladkimi obljubami, kot je bilo do sedaj v navadi. Pošteni možje naj bodo vaši odborniki, ter pošteni in delaven mož naj vam bode župan, če je tudi največji siromak v občini. Mogočnejše imamo že itak drugod dovolj! Ne dajte se zapeljati ne z napačnimi prerokbami ne z žgajnem!

Iz Starega trga pri Ložu.

n **Radeckijev veteran umrl.** Dne 21. januarja je umrl Janez Špehar iz Dan v 80 letu svoje starosti. Radeckija ni megal pozabiti in še v poznih dnevih svojega življenja se je rad pomenil o njem. Bil je pošten, značajan in skrben oče svoje družine.

n **Dve nedelji zaporedoma** je predaval zanimivo v izobraževalnem društvu č. g. Jernej Kovič o koncu sveta. Poslušalcev je bilo precej. Vidi se, da imajo ljudje precej veselja do predavanj, a težko

jih je dobiti v društveno dvorano, da bi čitali razpložene časnike.

n Dne 28. januarja je imelo izobraževalno društvo na željo članov iz vanredni občini zbor. Odbor se je nekoliko izprememil in se konstituiral sledeče: Frančišek Vovko, predsednik; Jožef Groše, podpredsednik; Ivan Lavrič, tajnik; Jernej Pojé, taj. namestnik; Mirko Ovsec, blagajnik; Janez Sežon blag. namestnik; Jernej Kovič, knjižničar; Janez Škrbec, knjiž. namestnik.

n Kakor muha na gotove kraje, tako se vsiljuje „Notranjec“ v ložke dolino. Zadnji čas je postal ta „nebodigatreba“ še tako pogumen, da je priležiti pošne nakaznice za naročnino. Dobro ste je „pogrunтали“ vi, gospodje v „Notranjčevem“ upravnistvu! Litanice ste nastavili, a koliko se jih bo na nje vselo, je pa drugo vprašanje. Ljudem svetujemo to: nikde naj ne plača tudi vinarja ne če ga še tako terjajo! Kdor ga je naročil, ta ga naj plača! Najlepše je, če se ga spremi do peči. A kdor neče še peči osmraditi z lažmi notranjskega neresnico-ljubla, naj ga vrne na pošto s kratko opazko: „Nazaj! Ne sprejemem!“

n Število »Domoljubovih« naročnikov se je letos zvišalo, kar je gotovo lepo znamenje. Jih je sveda par, katerim „Domoljub“ vsled svoje odkritosrčnosti ni ljub, a veliki večini ugaja list, ki ima vedno odprte predale za pravico in resnico.

Iz vipavske doline.

n Možem okoli „Notranjca“ se je zmešalo. Ž: precej časa smo opazovali, da v glavi „Notranjčevih“ mež ne more biti vse prav. Dne 3. svečana pa, ko je prilezel bledolični zmerjavček „Notranjček“ na dan, smo se popolnoma uverili, da so njegovi očetje bolni na duhu. Prvi pojav blaznosti je ta, da ne vedo, kaj so in kako jim je ime. „Klerikalci“ — pravijo da niso, ker biti „klerikalec“, to je nekaj groznega. Liberalci — pravijo, da tudi niso... Torej kaj ste, če niste ne ptič, ne miš? Ali naj vam jaz povem? Veste ona živalica, ki ni ne ptič, ne miš, se zove netopir. In to ste vi, možje okoli „Notranjca“ — netopirji ste, ki hočete v polluči ali bolje v polmraku begati naše dobro in pošteno ljudstvo. Drugi znak blaznosti pa je, da „Notranjčkovi“ očetje vidije — vse narobe. Vse, kar bi morali očitati liberalcem, pa očitajo nam „klerikalcem“. Najpred nas ozmerjajo, češ da smo civilno poročeni z deželnim predsednikom Svarcem in pa z dunajsko gospo vlado in pa da smo se prodali nemškemu baronu za skledo leče. Za Boga vendar! Kaj je dr. Švaro baron? Saj je vendar Švegel baron, in temu se pač nismo prodali mi

„klerikalci“, pač pa so se predali liberalci, katerim je slovenstvo deveta briga. Dalje očita „Notranjček“ nam „klerikalcem“, da ne skrbimo nič za izobrazbo; in pri tem se sklicuje na Knežak in na Goče. Veš ti, hri navček, na Gočah je sedaj vse prav lepo mirno, edkar je šel z Goč nekdo, ki pa ni prodajal „klerikalne“, pač pa liberalno izobrazbo; v Knežaku je pa tudi mir, odkar so vrgli zavedni „klerikalni“ možje na gnoj smrdljivi liberalni česen. Ako se pa hočeš prepričati o liberalni izobrazbi, pa poprašaj, kako je bilo dne 4. t. m. na Slapu. Društveniki katol. slov. izobr. društva so celi dve uri in pol kazali pri veselici katere so priredili, koliko so se morali učiti in izobraževati, da so mogli nastopiti tako dovršeno. Kaj so pa delali liberalni pobje? Metali so kamenje in s tem kazali svojo izobrazbo. Zato „Notranjček“, le počasi, pa pomisli malo popred, predno kaj zineš. Dalje nam očita postojinski paglavček tudi laž in obrekovanje. Očitati je lahko, dokazal nam pa ni še nobene laži, njemu so jih dokazali kar sedem in to v enem samem dopisu! Dalje prerokuje „Notranjček“ — polom „Gospedarski zvezi“. Mi pa prerokujemo polom — njegovi glavi, kajti glava, v kateri se začne mešati pamet, je prav blizu poloma. In konečno vzklikne pestejinski fantek: „Sicer naj nam „Domoljub“ enkrat pové, kaj so storili klerikalci za Notranjce?“ Veš, „klerikalci“ so osvobodili Notranjce liberalnih pijavk, katere jim hočeš ti zopet vreči nazaj v njegovo nenasično žrelo. Capito? — K sklepu pa svetujemo „Notranjčevim“ očetom in urednikom, naj najpred uredijo svoje možgane, kar je zgoraj, naj denejo spod, in kar je spodaj, naj denejo zgor, potem bo šele njihov „terštandskosten“ prav funkcijoniral. Če pa tega sami ne zmorejo, naj pridejo v naš vipavski špital, sprejeti bodo gotovo, ker za take vrste ljudi je v njem vedno prostora. Tudi za ozdravljenje jamčimo.

Štajerske novice.

Predrznost brežiških Nemcev. V popolaoma slovenski Dobravi pri Brezicah so brežiški nemškutarji ustanovili nemško posojilnico. Opezarjamo štajerske Slovence na to novejšo predrznost Nemcev. Obračajte se na ljubljansko „Zadružne zvezo“, da vam pomaga snovati prepotrebne posejilnice.

Jareninsko katoliško politično društvo je priredilo jako dobro obiskan shod 4. februarja. Govoril je z velikim vspehom p. poslanec Rožkar, ki se je spominjal umrlega poslanca Žičkarja in je pojasnil pomen volivne izpremembe. Pozival je kmete naj bodo tesno združeni, ker

le potem bodo prišli do svojih pravic. Poslancu so izrekli navzoči volivci zaupnico.

Diamantno poroko sta praznovala v Zgor. Sv. Kungoti Jernej Cilenšek in njegova žena Marjeta. Eden od petih njegovih sinov je znani pisatelj profesor Alojzij Cilenšek.

Nemški narodni svet za Spodnji Stajer so ustanovili Nemci. Ropotali so na ustanovnem shodu krepko zoper Slovence in izjavljali, da hočejo Nemci postati gospodarji v „svoji deželi“ namreč v slovenski Spodnji Štajerski. Predrznost Nemcev je res prevelika. Slovenci pozor!

Pokvarjena mladina. V celjski okolici imajo velik vpliv nemčurji iz mesta ter nemške šole na vzgojo mladine. 15 letni deček Celcer, ki je bil že večkrat kaznovan radi tatvine, je vrgel ne davno kamen v fanta Koželja in ga zadel tako nevarno v glavo, da je ta čez 14 dni umrl, ker so mu otrpnili možgani. Mladega zločinca bodo izročili ječi potem pa prisilni delavnici.

Uši je mislil zažgati. Janez Drstvenšek je prišel iz Gradiške, kjer je bil v ječi k svojemu bratu na Brezovo pri Sevnici. Ker je imel uši, mu je brat rekel, naj gre spat v listje. Ves jezen se je Janez pridušil, da bo vse zažgal. Velik strah je nastal radi tega po celi vasi. Orožniki so ga prijeli in odvedli v ječo. Tam je pa povedal, da je hotel zažgati le svoje uši. Sveda mu niso hoteli tega vrjeti in so ga obsodili na 15 mesecev ječe.

Primorske novice.

p Duhovni pomočnik pri novem sv. Antonu v Trstu ó g. Anton Grmek je postal župni upravitelj v Miljah.

p Tržaški škof dr. Nagl se je minoli teden dalj časov mudil na Dunaju. Ujeležil se je shoda, ki je sklenil obračati vso pozornost katoliškemu časopisu. Zaslišal je škofa tudi presvitli cesar.

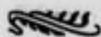
p V Hrušici v Istri so ulomili neznani tatovi v župnišče. Razbili so cerkveno blagajno in odnesli približno 100 K.

p Popolnoma segnito so našli blizu Gaspice truplo nekoga Ivana Bonne iz Dornberga, ki se je 27. dec. oddaljil iz doma in neznano kam izginil. Mož je bil slabe pameti, vrhutega pa so ga trle rodbinske skrbi. Najbrž si je sam vzel življenje.

p Samoumor je izvršil v Trstu u službenec tovarne za riž Herman Donaggio. Bal se je, da ne bi edkrili raznih netočnosti, ki jih je zakrivil na škode tovarne.

p Železnico bodo napravili med Červinjauem mimo ogleja do Belvedere na Geriškem.

Italijansko in avstrijsko brodovje. Vedno bolj se kaže nasprotstvo med Lahi in Avstrijci. Ne bo morda več dolgo, ko se bo treba naši državi boriti s sosednjo Italijo. Zal, da se Avstrija glede brodovja ne more kosati z Laško. Italija ima namreč 159 ladij, Avstrija pa le 61. V zgradbi ima Italija še 36 ladij, Avstrija pa le 2 bejni ladiji in nekaj torpedovk.

Koroške novice.

k Nemški poslanec Dobernig je govoril v Celovcu na shodu uradnikov. Med drugim je dejal, da ne želi biti več član nove državne zbornice. Najbrže izvira ta nezadovoljnost odtod, ker ni dobil na shodu pričakovane zaupnice. Po tem strastnem Nemcu ne bo nikdo zdihoval na Dunaju.

k V Glinjah priredi 18. t. m. slovenske politično društvo v prostorih g. Boštjana Zablachana politično zborovanje. Poročala beta gosp. odvetnik iz Celovca dr. Janko Brejc in naš vrli deželni poslanec g. Grafenauer. Gotovo se bodo Slovenci v obilnem številu udeležili tega važnega zborovanja.

k V Celovcu bi se morala vršiti 14. t. m. velika predpustna veselica. V znak žalosti nad smrtjo prezasluznega g. prošta E'nspielerja se bo ista vršila v sredo 21. februarja. — Slovensko društvo v Celovcu bo 22. marca priredilo znano Finžgarjevo igro „Divji lovec.“

Slovartek nenavadnih besed.

Unija = edinstvo. Unija se imenuje družba ljudi, ki so stopili skupaj, da z določenimi sredstvi iščejo skupnih koristi. Z ozirom na to koristi ločimo več unij. Pa imamo politično unijo, koder stopita dve ali več držav skupaj, da podvzamejo kako težko nalogo, katero bi vsaka ne mogla izvršiti. Takih unij pozna zgodovina več. Personalna (osebna) unija, kakoršno žele zadnji čas Ogrji z Avstrijo, je zveza dveh držav, ki nimata razven skupnega vladarja nič skupnega. Tudi cerkvena zgodovina pozna take unije, koder se združijo različne od prave cerkve odpadle verske stranke v večjo versko družbo.

Za smeh in krutek čas.

Napačno razumela. Kupec (v trgovini za igrače): Vse predrago, pa še vzeti ne morem; rabil bi igračo za pol leta starega otroka. Prosim ali nimate nič majhnega? — Trgovka: „Ne, še nisem omožena.“

Ne preveč. Zdravnik: „Sedaj vam bom napisal recept. Tudi bi vam svetoval, da ne pijete preveč piva.“ — Bolnik: „Gospod doktor, bodite prav brez skrbi, piva nimam nikoli preveč.“

V gostilni. Krčmar: „Kako vam diši vino, gospod adjunkt?“ — Adjunkt (ogleduje vino): „Voda notri je prav dobra, samo če bi bil več vina vanjo vili.“

Mr. Zdravnik: „Jaz vam le svetujem, da si poiščete miru. Na mesto niste navezani, idite z gospo na deželo. Vi potrebujete miru in nič drugega kot miru.“ — Bolnik: „Z mojo ženo? Potem pač ne moremo govoriti o miru.“

Pri sodniji. Sodnik (policaju, ki je bil poklican za pričo): „Ali je bil zatočenec pijan, ko ste ga aretirali?“ — Priča: „Ne, govoril je čisto pametno.“ — Sodnik: „Kaj pa je govoril?“ — Priča: „Čez policaje je zabavljaj.“

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dné 22. februarja 1906.

Loterijske srečke.

Dunaj, 17. februarja	42	51	80	82	56
Gradec, 17. februarja	22	49	86	32	41
Trst, 3. februarja	34	11	6	12	80
Linc, 3. februarja	77	68	75	13	21

Velik dobiček bolnikom v vratu in na pljučih je, da se je posrečilo napraviti preparat „Sirolin Roche“, ki je bil preskušen od velikega števila zdravnikov in je priznan, da deluje z izvrstnim uspehom proti jetiki. Preparat je prijetnega ukusa ter vzbuja bolniku tudi večji tek do jedi, kar je gotovo velikega pomena pri zdravljenju. Dobi se v lekarnah.

Skrb vsake gospodinjice je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvajanja okusna, zdrava v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavojke z varstveno znamko lupnik Kneipp.

Postavno varovano. Vsako ponarejanje in ponatiskovanje kaznivo.

Edino pristen je Thierryjev 2630 D balzam 52—6

le z zeleno znamko „redovnica“.

Starostna neopretnost

proti slabemu prebavljanju, krčem v želodcu, koliki, kataru, prsnim boleznim, influenci itd. itd.

Cena 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali ena velika specialna steklenica s patent. zamaškom K 5— franko.

Thierryjevo centifolijsko maslo, povsod znano kot non plus ultra

proti vsem še tako starim ranam, vnetjem, ranitvam, abscesom in oteklinam vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3—60 se pošlje le proti povzetju ali denar naprej.

Lekarnar A. Thierry v Progradi pri Rogoški Slatini.

Brobura s tisoč originalnih zabavskih pism gratis in franco. V zalogi v skoro vseh večjih lekarnah in medicinskih drogerijah.

Kašelj, katar, obolenja, bolečine v prsih, sleze, potenje, grgranje, so večkrat predznaki najnevarnejšega sovražnika našega zdravja, grozovite

tuberkuloze!

Zlo se mora zatreti v kali, in ako se je že vselilo, je treba tem večjega truda, da se je premaga in v to svrhu služi na angl. razstavi z zlato svetinjo in častno diplomo odlikovani, od mnogih zdravnikov priporočeni 315 D 1

Halapijev

TUBERIN

ki tuberkulozo v resnici premaga, odpravi kašelj, omiljuje bijuvanje krvi, razredčuje slez. — Kdor se hoče osvoboditi tega zla, ali se ga obraniti, naj rabi in naroči eno vzorčno steklo za 3 K, ali eno veliko steklo za K 5—.

Glavna zaloga za Avstro-Ogrsko:

Lekar. „pri apostolu“ Budimpešta Josefsring 64/48.

UČENCA od 15 do 16 let starega, čvrstega in poštenih staršev sprejme takoj v pouk **V. Rihar**, strojarski mojster v Polhovem gradu. 312 D 5—1

Svarilo.

Martin Pečnik iz Spod. Siške že od dné 14. decembra 1905 nima pravice na moje ime sklepati kupčij in sprejemati denarja.

Svarim torej vsakogar, naj z njim nikakor ne sklepa v mojem imenu nobenih kupčij. 314 D 1—1

Franc Stupica,

trgovec z železnino v Ljubljani.

V najem se dá

hiša na Kalu pri Št. Petru, katera je posebno primerna za prodajalno. Hiša stoji sredi na vasi, ki ima 84 hišnih števil ter je 20 minut od postaje Št. Peter. Več ustmeno ali pisмено pri lastniku **Jožetu Urbančiču**, Kal št. 51 pri Št. Petru na Krassu. 325 D 1—1

Zahvala.

Po pogrebu naše nepozabne blage matere

MARIJE ŽUST

se iskreno zahvaljujemo za vse dokaze ljubeznivega sočutja. Posebno zahvalo izrekamo gospodu svetniku Mih. Saje, onim, ki so pokojnico obiskovali v dolgi bolezni ter ji stregli zadnje dni, cerkvenemu pevskemu zboru za petje v cerkvi in ob grobu, vsem, ki so zanjo molili ter jo spremili v tako obilnem številu k večnemu počitku. Vsem plačaj Bog stotero! Ljubljeno mater priporočamo v pobožno molitev. 330 D 1—1

V Št. angli, dné 11. februarja 1906.

Družina Učakarjeva.

Podpisani sl. občinstvu uljudno
javi, da bo de ordiniral vsak torek

v Ilirski Bistrici

v hotelu „Ilirija“ za zobobolne.
Vsakoorstne plombe, operacije,
vstavljanje novih zob in celih zobovij itd. itd.

Dr. A. Praunseis,

324 a zobozdravnik v Ljubljani.

Hočete imeti čedno vežo in hodnike v hiši? Oskrbite si cementne plošče

kateri dobite po nizkih cenah, kakoršnih niste vajeni, v raznih
barvah in vzorcih po 3 do 6 K loco Ljubljana za 1 m².

Cementne plošče so izvrsten tlak za cerkve, zakristije,
za kuhinje; močnejše tudi eleganten trotoar
za pred in okoli hiše in cerkva.

Dalje priporočamo podjetnikom in slavnim cestnim odborom
cementne cevi (6-40 cm notranje svetlobe) 6 cm.
posebno kot nadomestilo za drage
železne in lesene cevi pri vodovih in drugo cementno blago.

Andrej Zajc

cementarna na Pešati, pošta Dol (Lusttal).
Ceniki in vzorci v naravi na zahtevo!

Poslano.

O meni se razširjajo govorice, da sem
kvartopirec in da sem se posebno zadnji čas
zakvartal 1000 kron. Zlasti razširjajo take
govorice Janez Karlin ter Ana in Ivana
Karlin iz Suhe pri Škofji Loki št. 26.

Ker dosedaj sploh nisem lahko miselno
kvartal, posebno ne v taki meri, da bi mogel
1000 K izgubiti, imenujem razširjevalce takih
in podobnih vesti o meni **lažnike** in
obljubim dotičniku, ki mi dokaže, da sem
kedaj 1000 K ali sploh kaj zakvartal, **na-
grado 1000 K.**

Sedaj je dolgem jeziku dana prilika
do lepega zaslužka.

Izjavljam tudi, da bom odslej naprej
vsakega, ki bo take vesti o meni razširjal,
tiral pred sodišče, kjer bo dobil zaslužno
kazen.

V Srednjih Gamelnih pri Ljubljani,
dné 10. februarja 1906.

Franco Juvan,
posestnik in trgovec.

297 1-1

O joji!

Zadusi me o to
hudu kašelj!

Proti kašlju, hripavo-
sti in zlezi naglo in
gotovo učinkujejo

Eggerjeve pastile

1996 za prsa. D 13

Izboren okus imajo in
ne motijo teka.

Škatljica 1 K in 2 K.

Škat. za poskus 50 v.

Dobivajo se v vseh
avstrijskih lekarnah.

Hural!

Eggerjeve pastile so me
naglo osvobodile.

Učenca

za kleparsko obrt
tako sprejme

Bogdan Oblak

klepar na Vrhniki.

329 D 2 1

Proda se prav dobro ohranjen

klavir

za 80 kron. — Več pové
Ign. Kovač, cerkovnik
v Št. Janžu, Dol.

320 D 1-1

Zastonj

in poštine prosto

svoj največji cenik o no-
vih razglednicah za god in
jožefovo, cvetličnih umet-
niških in velikonočnih kar-
tah od 1 K 100 kom. višje
Jak. Lust, Dunaj XX.,
Wallensteinstrasse 20.

311 D 3-1

Le ca (prižnica)

prav dobro ohranjena pri-
pravna za podružnico je
zelo ceno na prodaj.

Župni urad Sv. Duha
3-2 pri Krškem. 205

Begonije

3 letne čebuljice z velikimi
cvetkami v 7 gl. barvah in
sto senčnatimi barvami po 20 vin. iste s kodra,
stolni velikimi cvetkami do 16 cm. premera, krasna
novost po 40 vin. Polno cvetne, ki jih ni lahko
ločiti od rož in kamelij, po 30 vin. Izbrane če-
buljice, ki dajo le najlepše cvetke, najlepše iz-
med 100.000 odbranih, po 60 vin. — Komad po
60 vin. so tudi prijetno dišeče, bradaste z ru-
dečo ali belo sredino, bakreno rumene, lisaste
itd. Ako se vzame 50 čebuljic begonij ene vrste,
dobi 50 % ceneje. — Moje begonije ne zahtevajo
nobene postrežbe; prenajajo mraz, vročino,
sonce in senco, ljubijo vlago, a rasto tudi v su-
hem. Čebuljica da na stotine cvetov tekom leta.
Dolje se dobe: Gloksinije, georgine, lilije, gla-
diolo, kane, gale, šmarnice, deteljice, konifere,
50 vrst zimskih, večletnih rastlin, 30 vrst kakti,
mnogo novih vrst, vse za okna ali vrt, gotovo
cveče izredno po ceni. — Neprekosljivo naglo
delujoči rastlinski gnoj. Zahtevajte ilustr. cenik.

Josip Suza, Pottenstein

Česko 239 D 5-2

Najboljši in najcenejši

amerikanski motor za bencin

za kmetijo in obrt, od dve do pet konjskih moči. Jednostaven, za-
nesljiv, trepen in popolnoma samodelujoč. Cena od K 1350 do K 3200.
Vsaki del motorja se lahko zamenja, ter si vsakdo popravila lahko sam
2616 D 26-4 preskrbi. — Dobivajo se najboljše pri

Karol Kauscheka nasl.

Schneider & Verovšek
Ljubljana, Dunajska cesta 16.

Tudi vsi poljedelski stroji kakor: mlatilnice, slamorez-
nice, vrtila, čistilnice, mlinci za sadje in grozdje, preše itd.

Traverze, cement, štorja, okovi in orodje za vsako obrt.

Ceniki na razpolago.

Proti revmi, protinu, trganju v
udih, krčū, ischias, boleznim na
živcih, ni boljšega sredstva kot

Sapomenthol.

Dokaz: Rabi se na III. med. oddelku
c. kr. splošne bolnice na Dunaju, sto-
tine zdravniških priznanj, tisoč zahval-
nih pisem ozdravljenih oseb. Cena
lončku K 1.40, velik lonček K 5.—.
Po povzetju razpošilja edini izdelovalec

lekarnar **Evgen Matula**

240 5-2 Radomysl 14 pri Tarnovu.

Klauderjev

„Triglav“

je najboljši zdrav izmed
vseh likirjev.

Pravi in pristni Triglav
izdeluje edinole

J. KLAUER, Ljubljana.

Ameriški orjaški fižol

s 3/4 m dolgimi orjaškimi stroki.

Pri nekom poskusu, ki je
v ceniku opisan na 1. str. je
rodil en eksemplar te vele-
zanimive amer. vrste fižola
okolu 80 takih vel. strokov,
od katerih eden je bil na-
tančno merjen celo 88 cm
dolg in je imel 35 fižolov.
Stroki so izredno nežni in
fini, kuhani imajo okus špar-
gljev. — Zanesljivo kaljivo
seme, zajamčeno pristno
10 porcij gl. 2 50, 1 por. 30 kr.

Pristna orjaška kumara

z 1-1 1/2 m kači podobnim
sadom. #

Tudi ta inozemski or-
jaški sad je vzbudil veliko
pozornost. — 10 por. 1.80,
1 por. 25 kr. 316 1

1 poskušnja 10 različenih se-
men orjaške zelenjadi,
in sicer orj. fižol in kumara,
dalje orj. slad. grah z blizu 20 cm
dolgimi stroki, vel. glav. solata,
ki tehta ok. 2 in pol kg., orjaški
ohrovt l. t. d. 90 kr. — (Naši po-
datki o velik. teh sadežev niso
pretrani; v posami. slučajih so
poskusi dosegli še večje vspehe.)

Nova glavna solata
„Ziegler-jeva“ najbolja.

Gospod dvorni vrtnar Meermann v ces. graščinsk.
vrtu v Sanssouci pri Berlinu označuje to kot najboljšo
izmed vseh v dolgoletni službi preizkušnih; 100 porcij
gl. 11.—, 10 por. gl. 1.20, 1 por. 20 kr.

Komat-oves je dal ponekod 24 cit. zrnja na oral
posetve. — 50 kg. 11 gl. 4.—, gl. 1.80.

Naročila na semena našega odlik.
rumenega zgodnjega krompirja,

50 kg. gl. 5.—, 25 kg. 3 gl. 4.—, kg (poštni zav.) gl. 1.20
prosimo že sedaj; odpolje se ko mine mraz. (O tem iz-
bornem krompirju smo prejeli na stotine priznanj in po-
ročil o 30, da celo 40 in 50 kratni obroditvi. Ilustrovani
cenik zastonj in poštine prosto.)

Bratje Ziegler, Erfurt 151 (Sachsen)

založnik N. V. nem. cesarja in drugih knežjih
vrtarjev.

Lepa**priložnostna darila!**

Krasna darila za raz. prilike kakor ure, verižice, križce, obeske, prstane, zapestnice, sploh narazličnejšo zlatino in srebrnino v modernem secesionističnem slogu po najnižjih cenah priporoča p. n. občinstvu,

Fran Cuden

urar in trgovec v Ljubljani,

Prešernove ulice, bližajka na Mestnem trgu.

Novi ceniki tudi po pošti brezplačno. 256 52-51

Izjava.

Na Dobravi pri Kropi se je naredila lepa nova streha na župni cerkvi, katero je prevzel v delo tesarski mojster gospod **Josip Kern** iz Komende. Delo je tako solidno narejeno ter kaže pravega mojstra, vsled tega se g. Josip Kern za njegovo stroko spadajoča dela vsakemu najtopleje priporoča. 173 D 2-2

Dobrava pri Kropi, dne 22. nov. 1905.

Rajmund Geilhofer, l. r., c. kr. inženjer kot kolovdator; Anton Pogačnik l. r. župan. Stavbeni odbor: Fr. Resman l. r.; Peter Sitar l. r., Jan. Pogačnik l. r.

„Katoliška Tiskarna“

priporoča

kuverte s firmo in trgovske račune.

P. n.

Podpisani vljudno naznanja, da se je preselil s svojo

odvetniško pisarno

iz Kolodvorskih ulic števil. 26

v novozgrajeno hišo

na oglu Sodnijskih in Cigaletovih ulic
poleg c. kr. dež. sodišča.

Dr. M. Pirc
odvetnik

288 D 1-1

Največji napredek nove dobe!

Neobhodno potreben
v pralnici

Neobhodno potreben
je sloviti v kuhinji

Minlos ov prašek za pranje

kot en mož se ga oprijemljejo milijoni

Pristen le s to varstvom znamko.

Dobiva se v vseh drogerijah, trgovinah s kolonialnim blagom, lekarnah in trgovinah z milom.

Na debelo pri **L. Minlosu na Dunaju, I. Mölkerbastei 3.** 39 D 24-6

Podpisani slav. občinstvu vljudno javi,
da bode ordiniral vsako soboto

v Škofjiloki

v stanovanju gospoda dr. Zaključkega za zobobolne.

Vsakovrstne plombe, operacije, vstavljanje novih zob in celih zobovij itd. itd.

Dr. A. Praunseis,
324 D 26-1 zobozdravnik v Ljubljani

Prava Roskopf Patent gld. 3 50,

gld.
3-50.

Tvrda Roskopf Frer v Švici mi je naročila, naj prodajam njene prave Roskopf patent anker uremontoir re s sidro, ki je stala do sedaj še enkrat toliko, za ceno gld. 3'50. Ta prodaja traja le kratko dobo, dokler je kaj zaloge in ima namen, cenjenim odjemalcem pokazati razloček med pravo Roskopf-patent in ta-

kozvano „sistem Roskopf-uro“. Prava Roskopf-patent-ura gre 36 ur, ima s stekl. pokr. kolesje s sidro, teče v rubinili in služi lahko 25—30 let; nasprotno postane „sistem Roskopf ura“ nerabna po nekaj letih. Vsaka prava Roskopf-patent ura ima plombo, pism. jamstvo s tvrdko „Roscopf Frer“ v Chause de Fonds (Švica) v zadnjem plašču na 5 let. Ako ura ne ugaja, se zavežem, da tekom 30 dni vrnem celo svoto. Pošilja proti povzetju glavno zastopstvo za Avstro-Ogrsko 102 D 3

Maks Böhnel, Dunaj IV., Margarethenstrasse 38.
Zahtevajte zastoj in franco moj veliki cenik s nad 1000 slikami o vseh vrstah ur, zlatine in srebrnine.

je varstvena znamka za

Ceres-jedilno mast

1321 22-13 (iz Kokos-orehov) in

Ceres-sadne soke

Gospodinja, ki hoče pospešiti zdravje svojih, uporablja Ceres-jedilno mast pri peki, praženju in kuhi in postavlja le Ceres-sadne sokove, kot pijačo na mizo. Tovarna živil „Ceres“ Ustje.

Izdelovanje se vrši pod kemijsko kontrolo preizkuševalnice za hranila in živila, Dunaj, IX. Spitalgasse št. 31, ki jo je potrdilo visoko c. kr. notranje ministrstvo. Kupovalci Ceres-maščobe smejo v tem zavodu vsikdar brezplačno preiskati dati blago v izvirnem zavrtku.

Ljubljana, **Josip Kordin**, Ljubljana
Pred Skofijo 3 priporočna Pred Skofijo 3

== svojo bogato zalogo vsakovrstnih zanesljivih semen ==
kakor: črne domače, lucerne in rudeče detelje, esparsete, velikanske rumene, rudeče in bele pese, in korenje za krmo. Raznih semen graha, vseh vrst trav: travnišnice, mešane za suho in mokro zemljo, najboljša krma za živino in konje, jesenska repa, vse vrste solate, kakor sploh vseh kuhinjskih zelišč in kmetijskih semen po nizkih cenah.
Poštnim potom izvršujejo se naročila točno in solidno. 167 D 26-3

Prepričajte se! Najboljše in naj-novejših vrst **gepeljainmotore,** mlatilnice in slamoreznice, **trombe, cevi,** klinje in žage dobite v skladišču

Fran Zemana, Ljubljana
Poljanska cesta 24. 1778D 12-12

Hiša št. 7 v Pristavi poleg državne ceste se odda v najem pod ugodnimi pogoji. Pripravna za gostilno in trgovino, s zraven spadajočim gospodarskim poslojem, blevom, kletjo in kozolcem. Poleg hiše dober vrt in njive. Več pove lastnik Jan. Terčelič, Sutna 1, p. Sv. Križ p. Kostanjevici. 177 D 3 3

Semenska trgovina

edina na Kranjskem strokovno urejena in odlikovana, na drobno in debele, mnogovrstnih **poljskih, zelenjadnih in cvetličnih** semen, katera so zanesljivo kaljiva in jamčim za kakovost. Dalje se dobe mnogovrstne cvetlice v loncih, preparirane **palme,** suhi venci. Na razpolago sveži venci in šopki s trakovi in napisi in vsi v to stroko spadajoči predmeti po prav nizkih cenah. Cenik za leto 1906 brezplačno na razpolago. 2614 D 10-4

Z odličnim spoštovanjem

Alois Korsika v Ljubljani.

Stanje vlog 30. nov. 1905: Preje: **Gradišče 1,** sedaj: Denarni promet od 1. jan. do 30. nov. 1905: **čez 11 milijonov kron.** **Kongresni trg 2, I.** 80. nov. 1905: **čez 50 milj. K.**

Lastna glavica K 214.843-38.

Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje!

Ljudska posojilnica

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan ter jih obrestuje po

4 1/2 % brez kakage odbitka, tako, da sprejme vložnik od vsacih vloženih 100 K čistih **4 K 50 h** na leto.

Stanje vlog 30. nov. 1905: K 14,173.979-02 Denarni promet od 1. jan. do 30. nov. 1905: 50,407.689-34.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštomhranilnične pogojnice na razpolago.

V Ljubljani, dne 1. novembra 1905. 2617 D 26-4

Dr. Ivan Susteršič,
predsednik.

Josip Šiška, knezoškofjski kancelar,
podpredsednik.

Odborščiki:

Anton Belec, posestnik, podj. in trgovec v Št. Vidu nad Ljubljano, Josip Jarc, veleposestnik v Medvodah, Dr. Andrej Karlin, stolni kanonik v Ljubljani, Karol Kauschegg, veleposestnik v Ljubljani, Matija Kolar, župnik pri D. M. v Polju, Ivan Kregar, svet. trg. in obrtne zbornice v Ljubljani, Frančišek Leskovic, zasebnik in blagajnik Ljudske posojilnice, Ivan Poliak, tovarnar v Ljubljani, Karol Pollak, tovarnar in posestnik v Ljubljani, Greg. Silbar, župnik na Rudniku.

Zaloga bališč za neveste.

Priporočljiva trgovina!

Najbolje in najceneje se kupi blago v veliki izbiri za ženske in moške obleke pri občeznani domači trgovini

Češnik & Milavec

(pri Češniku)

Lingarjeve ul. Ljubljana Špitalske ul.

Velika zaloga najnovejšega sukna, štofa, kamrna, hlačvine za moške obleke, za ženske obleke najnovejše modno, volneno blago v vseh barvah, perilni kambrik, saten, kotenina, pisana in bela, platno in mnogo drugega. 313 26-1

Zaloga bališč za neveste.

Postrežba točna in poštena.

Postrežba točna in poštena.

Priporočajo vsaki dan pri

pljučnih boleznih, katarih, oslovskem

kašlju, škrofulozi, influenci

mnogoštevilni profesorji in zdravniki.

Sirolin

Povečuje slast do jedi in težo telesa, odstranjuje kašelj, izmetavanje gnoja, nočno potenje.

2209 D 44-11

Ker se ponujajo manj vredna ponarejanja, prosimo, zahtevajte vedno: izvirni zavitek „Roche“.

F. Hoffmann — La Roche & Co.,

Basel (Švica).

Roche

Dobiva se z zdravniškim receptom po 4 K steklenica.